

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIAL

2015 — 2016
**PŘEBOROVÝ
SPECIAL**
UVNITŘ

MUSTEDANAGIČ

BOSENSKÝ KANONÝR Z ÚJEZDU NAD LESY

ZÁŘÍ 2015 | ZDARMA

EXTRA BIERFEST
2015

STŘÍDÁNÍ JAKUB KUČERA,
PRÁVNÍK V KOPAČKÁCH

LEGENDA ANDREJ
KVAŠNÁK

SLEVA
40 %
 PRO **ČLENY PFS**
 NA SPORTOVNÍ
 VYBAVENÍ **NIKE**

ExtraFotbal.cz

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!

INFORMUJTE SE NA ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

// NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

ExtraFotbal.cz

FOOTBALLMANIA, A.S.

KOMUNARDŮ 1039/39 / 170 00 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** ESHOP@EXTRAFOTBAL.CZ

WWW.EXTRAFOTBAL.CZ

str. 2-6

ROZHOVOR

AJDIN MUSTEDANAGIČ

str. 30-31

LEGENDA

ANDREJ KVAŠŇÁK

str. 34-35

CIVIL

JAKÉ JE BIVAKOVÁNÍ?

NEJ... str. 8
KDO MÁ NEJMENŠÍ ČLENSKOU ZÁKLADNU?

EXTRA str. 10-12
BIERFEST 2015

PŘEBOR str. 13-23
PŘÍLOHA K SEZONĚ 2015-16

STŘÍDÁNÍ str. 25
JAKUB KUČERA Z VRŠOVIC

TRÉNINK str. 26-27
ROZVOJ INDIVIDUÁLNÍCH SCHOPNOSTÍ

MLÁDEŽ str. 28-29
TALENT ONDŘEJ MOŠNIČKA

HISTORIE str. 32-33
VZNIK DOROSTENECKÉ LIGY

FOTO MĚSÍCE str. 36
+ WEB PFS

EDITORIAL

Milí příznivci pražského fotbalu,

tak je to tu znovu! Opět držíte v ruce časopis, který je velmi speciální. Přináší kompletní set fotografií přeborových týmů a základní informace k nim. Na podobné úrovni věc nevidaná a na území hlavního města tolik velebená.

Oproti loňsku je mezi šestnáctkou elitních klubů hned pětice nováčků. O tom, jaký osud komu předpoví dáme, se v naší přeborové příloze pochopitelně také dočtete. Schovejte si ji a na závěr sezony porovnejte se skutečností a konečnou tabulkou. Vsadím se, že se o moc mýlit nebudeme! A když, pak jedině na úkor velkého překvapení, které ale paradoxně celou soutěž osvěží.

Rozhodně však neberte naše odhady osobně, v první řadě jde samozřejmě o hru, do které jsme dobrovolně vstoupili. Vždyť i vy sami si ji můžete rozehrát. Navíc s výhodou šesti odehraných kol v zádech. My jsme si nechali férově jen tři a pak si dovolili odhadnout, jak vše dopadne...

Přeborová sezona 2015-16 bude tak jako tak opět velmi zajímavá, věřte mi!

Lukáš Vrkoč
editor

VYCHÁZÍ ZA PODPORY:

PRA HA
PRA GUE
PRA GA
PRA G

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI PFS:

DNES **iDNES.cz**

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ SPECIÁL

ROČNÍK VI. – ZÁŘÍ | VYDÁVÁ: Pražský fotbalový svaz (PFS), Kozí 915/7, P. O. Box 2, 110 15 Praha 1 | KONTAKT: 733 141 394, PFSpecial@seznam.cz | REDAKCE – EDITOR: Lukáš Vrkoč
| SPOLUPRACOVNÍCI: Jan Gruber (marketing), Radim Trusina, Štěpán Šimůnek a Miloslav Jenšík (texty), Ondřej Hanuš, Pavel Jířík st. a Pavel Slaviček (foto), Soňa Charvátová (korektury), Milan Titěra | GRAFICKÁ ÚPRAVA, TISK: PRESCO GROUP, a. s., Máchova 21, 120 00 Praha 2 | DISTRIBUCE: GRAND PRINC MEDIA, a. s. | NÁKLAD: 5500 ks. | ISSN 1805-2541
| FOTO NA OBÁLCE: Pavel Jířík st.

ROZHOVOR

MUSTEDANAGIČ: JE TĚŽKÉ STÁT SE DŽEKEM Č. 2. SNAD BRÁCHA...

AJDIN MUSTEDANAGIČ PŘIŠEL DO ČESKA Z BOSNY PŘED TŘEMI ROKY. V PROFESIONÁLNÍM FOTBALE SE NEPROSADIL, PÁLÍ ZA ÚJEZD NAD LESY A VĚŘÍ, ŽE HVĚZDA BUDE Z JEHO MLADŠÍHO BRATRA ZINEDINA

TEXT: RADIM TRUSINA FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Ajdin a Zinedin Mustedanagićové

Často mu komolí jméno, což není překvapení. S chlapíkem jménem AJDIN MUSTEDANAGIĆ však nezápou jen hlasatelé na stadionech a vedoucí protivníků, kteří si zapisují jména střelců Újezdu nad Lesy. Bosenský útočník řadí v I. A třídě, kde ho dobře znají i všichni obránci. Měl by být jednou z hlavních zbraní týmu při plánovaném útoku na postup do Pražská teplečská přeboru. „Postup je náš cíl,“ říká 23letý Mustedanagić velmi solidní češtinou.

■ **V Česku jste tři roky, už se lidé kolem fotbalu naučili vaše jméno?**

Záleží na tom, jestli hrajeme doma nebo venku. Když doma, je to v pohodě, tam už mě znají. Ale venku se stává, že říkají jen Ajdin bez příjmení. Asi se toho bojí. (usmívá se) Nebo se zahlásí půlka jména, pak se ani nedořekne. Ale chápu, moje jméno někdy neumí pořádně vyslovit ani lidé v Bosně.

■ **Ale díky fotbalu si vás lidé pamatují, i když se trápí s vaším jménem, ne?**

Je to tak, začínají si mě všimnout. Snažím se být nejlepší na hřišti. Vždycky. Mluví za mě góly, které jsou vidět. Góly se ode mě čekají.

■ **Jak tuhle zodpovědnost snášíte?** Jsem zvyklý hrát v útoku, dávat góly, to je moje práce. Někdo jim zabráňuje, já je střelím.

■ **A daří se vám to náramně. V zimě jste přišel do Újezdu, dal jste 10 gólů na turnaji ve Střešovicích, dalších dvanáct v I. A třídě.**

Těch dvanáct gólů bylo v devíti zápasech. Pak jsem měl zlomený kotník. Šel jsem ve výskoku do souboje s gólmánem, špatně jsem došlápl a on mi na něj ještě dupl. Dal jsem se ale rychle dohromady, ani jsem nečekal, že stihnu začátek sezony. Kotník v sádře, rehabilitace, byl jsem dva měsíce bez fotbalu.

■ **A v prvním zápase I. A třídy jste dal hned vítěznou branku na 2:1 proti Libuši, dvěma góly jste pak výrazně pomohl i k vý-**

hře nad Březiněvsi 3:1. Na Újezdě musíte být oblíbenec fanoušků, je to tak?

Docela mě chválí, celý klub mě přivítal skvěle. Přišel jsem z Admiry, kde jsem byl dole, v Újezdu se cítím jako doma. Lidé se ke mně chovají perfektně, když jsem začínal, spousta z nich se mě ptala, jestli s někým nepotřebuji pomoci, když jsem byl v nemocnici s tou nohou, přijel pro mě předseda Újezdu. Našel jsem svůj klub.

■ **A Újezd našel svého kanonýra. Jak jste se tady vůbec ocitl?**

Pan Krížo mě zná z Admiry. Tam jsem se trápil a on mi zavolaal, jestli bych nešel do Újezdu. Upřímně přiznávám, že se mi na začátku moc nechtělo. Když jsem přišel z Bosny, kde jsem hrál druhou ligu, trénoval jsem v družstvech Vlašimi, pak jsem byl v juniorech Teplic, následovala Admira. Jít do šesté nejvyšší soutěže mě moc nelákalo. Věděl jsem, že Újezd má přeborové ambice, promluvil jsem si o tom

s tátou, který mi řekl, ať to jdu na půl roku zkusím a uvidíme. Byl to trochu risk, ale teď vůbec nelituji.

■ **Bydlíte na Praze 6, ani velká vzdálenost z domova vás neodradila?**

No, do Újezdu dojíždím, což je fakt jízda... Dopravuji se MHD, od domova na hřiště potřebuji hodinu a čtvrt, takže denně strávím dvě a půl hodiny v metru a autobuse. Taky někdy nestíhám dojít za klukama do šatny

„Dopravuji se MHD, od domova na hřiště potřebuji hodinu a čtvrt, takže denně strávím dvě a půl hodiny v metru a autobuse.“

a na tréninkovém hřišti se převlékám jen na lavičce. V létě je to ještě dobré, v zimě je to horší. (usmívá se)

■ **Máte téměř totožné křestní jméno s bosenským střelcem Aidinem Mahmutovićem z Plzně. Připomíná vám to někdo? To spojení se nabízí.**

Naše jména jsou stejná, jen on tam má i a já j. V Bosně je Ajdinů moc. Ale stalo se mi, že za mnou při zápase přišel stoper a říkal, že jsem jako Mahmutović. Pak se kopal roh a říkal, ať někdo obsadí toho Mahmutoviče. Svádí to k tomu. Na Újezdě mi tak ale neříkají.

■ **Znáte se s Aidinem Mahmutovićem?**

Neznáme. Snažil jsem se sehnat jeho telefon, když Plzeň hrála s Vojvodinou Novi Sad. Doufal jsem, že mi pomůže s lístky, my Bosňáci si pomáháme, to je u nás normální. Známe několik lidí z Bosny, kteří žijí v Česku, ale s bosenskými fotbalisty v kontaktu nejsem. Mám ale krajana v Újezdu, občas mluvíme bosensky. Pak nás ostatní upozorní, že jsme v Česku, ať mluvíme česky.

■ **Je třeba Mahmutović pro vás vzorem či motivací?**

Nemám žádný vzor. Je mi jedno, jestli dá gól útočník nebo záložník, důležité pro mě je, jak to udělá. Někdy se věci z televize snažím zkoušet i na tréninku.

Ajdin je v civilu přesně ve stylu dnešních mladých.

Mladšího bratra hájícího barvy Sparty Ajdin hodně podporuje!

■ Takže žádný oblíbený hráč?

Ne. Třeba spartan Lafata dává góly, ale podle mě to není nějaký extra výborný útočník.

■ Je to nejlepší střelec historie české ligy...

Já na to ale koukám jinak. Že je nejlepší střelec, k tomu mu gratuluji, ale není to můj typ hráče. Nelíbí se mi jeho styl.

■ **Čekal jsem, že mi řeknete, že vzhlížíte k Edinu Džekovi, který svou kariéru odstartoval v Česku.** Edin je v Bosně bůh. On je Edin Džeko, všichni ho milují. Je to kapitán reprezentace, klasa. Ale já nevím, není to prostě můj oblíbenec. Dívám se na to jinak.

■ To by mě zajímalo, jaký hráč se vám typologicky líbí.

Když jsem byl menší, měl jsem rád Dimitara Berbatova. Měl podobnou figuru jako já, technik. A nejlepší útočník současnosti je v mých očích Robert Lewandowski z Bayernu. Technický, pracovitý, střelba nohama, hlavou. Komplexní hráč.

■ **Džeka sice fotbalově neobdivujete jako jiní vaši krajané, ale jeho příběh vás musel zasáhnout, ne? Z Bosny přes českou ligu do bundesligy, Manchesteru City, teď dává góly v AS Řím.**

Všichni kluci v Bosně by chtěli mít kariéru jako on, ale není to tak lehké. Když jsem přišel z Bosny do Teplic, tak se o tom dokonce v Bosně mluvilo a psalo, že bych mohl být Edin Džeko 2: zase bosenský útočník v Teplicích. Ale je to těžké, každý nemůže být jako on.

■ Jak daleko jste měl k tomu, aby vás fotbal živil? Proč to nevyšlo?

Bylo to víc věcí dohromady. V Bosně jsem hrál druhou ligu, což je podle mě úroveň české třetí ligy. Pak jsem přijel sem a šel do přípravy s druholigovou Vlašimí. Dal jsem si záležitost, poctivě jsem se na ten přechod připravoval. Cítil jsem se výborně, měl jsem fyzickou, když jsme běhali, byl jsem mezi nejlepšími, trenér Frýdek mě chválil. Pak se ale blížily zápasy, řešila se smlouva a najednou

jako by mi někdo usekl nohy. Nevím proč, ale jako když utne. Přišla na mě krize, neumím si to vysvětlit. Trenér mi řekl, že na druhou ligu mám, ale teď bych v ní shořel, že by to byl velký skok. Doporučil mě proto do Admiry. Ještě jsem byl na zkoušce v Horních Měcholupech, které vedl trenér Trpišovský, kterému se teď daří v Liberci.

■ Ale v Admire to nevyšlo podle vašich představ.

Přišel jsem, když hrála divizi, občas jsem naskočil z lavičky. Postoupilo se do ČFL, tam už jsem nechodil ani na lavičku. A to už v mé hlavě padalo dolů, byli jsme farma Slavie, šel jsem za běčko, jenže tam přišli kluci, kteří

bratra Zinedina, který hraje ve Spartě, že?

Ano, teď je mu 17 let a přišel s tátou už před pár lety. Nejdřív byl ve Slavii, chtěli ho, ale byl nějaký problém s vízy, protože Bosna není v Evropské unii. Přišla zkouška ve Spartě, tam už zůstal. Čekalo se na papíry, trvalo to dlouho, ale teď už je všechno vyřízené a brácha může hrát. Rodina vsadila na jeho kariéru. Už je v bosenské reprezentaci od 19 let, je to velký talent.

■ Chtělo se vám vůbec do Česka?

Chtěl jsem být s rodinou, zůstat sám v Bosně, to nedávalo smysl. Ekonomická situace tam je hodně špatná, práce je málo, co tam má člověk dělat? Jen se flákat doma u televize?

„Edin Džeko je v Bosně bůh, všichni ho milují. Je to kapitán reprezentace, klasa. Ale já nevím, není to můj oblíbenec.“

kvůli tomu, že jsme byli farmou, chodili za rezervu. Když jsem nehrál ani za běčko, už mě to štválo.

■ **Vraťme se ještě na začátek: vy jste do Česka nepřišel kvůli fotbalu, respektive ne svému fotbalu. Vaše rodina následovala**

Když se rodina rozhodla jít do Česka, hned jsem říkal tátovi, který sem s bráchou přijel dřív, ať mi zkusí domluvit nějakou zkoušku, abych tady mohl hrát fotbal.

■ **Do profesionálního fotbalu jste se neprosadil, přesto nelitujete?**

Nelituji, jsem tady spokojený. Žili jsme v malém městě Bosanska Otoka, teď jsem v Praze, to se nedá srovnávat. Hraji I. A třídu, ale jsem velký fanoušek bráchy, to je můj život, miluji ho a přeji mu všechno nejlepší! Snažím se mu pomáhat i tím, že když jde na individuální trénink, dělám mu partáka, centruji mu. Chci mu pomoci dokončit jeho cíl prosadit se ve velkém fotbale. Očekávání jsou velká. Ve Spartě, v Bosně, od manažerů. Má toho na zádech naloženo dost, snad to zvládne.

■ Na první pohled zaujme bratrovo jméno Zinedin. Jaká je jeho historie?

Narodil se v roce 1998, když Francie vyhrála mistrovství světa a Zinedine Zidane byl nejlepší hráč turnaje i na světě. Táta říkal, že jméno pro bráchu bylo jasné. On je velký fanoušek fotbalu, ví o něm všechno. V Bosně není dobrá situace, ekonomika je v bídném stavu, jediné, co lidem dělá radost, je fotbal. Když hraje reprezentace, je to svátek. Všichni čekají, jak zápas dopadne, a neřeší se nic jiného. I tady v Česku lidé fotbal milují, kluci v kabíně shánějí výsledky, když hraje zároveň Sparta, Slavia nebo reprezentace, ale není to tak silné jako u nás. Když tým Bosny do 16 let vyhrál mistrovství Evropy v basketbalu, byl to

KDO JE AJDIN MUSTEDANAGIĆ

Útočník, který střílí góly za Újezd nad Lesy v I. A třídě. Do Česka přišel před třemi roky s rodinou z Bosny a Hercegoviny. Všichni se přestěhovali do Prahy kvůli jeho mladšímu bratrovi Zinedinovi (17), který je velkým bosenským talentem a hraje za Spartu. To 23letý Ajdin hrál doma druhou ligu, po přesunu do Čech byl na zkoušce ve Vlašimí, v juniorce Teplic, v Horních Měcholupech, pak zamířil do Admiry. Tam se ale neprosadil podle představ a vzal nabídku Újezdu nad Lesy, kde je od zimy a daří se mu. Už si v Česku našel i práci, nedaleko Karlova mostu prodává v obchodě se suvenýry.

zážitek. V Sarajevu je vívalo víc než 50 tisíc lidí. Jsme malý národ, každý úspěch se hodně prožívá.

■ Vaše křestní jméno zvolili rodiče jak?

Žádný fotbalista v tom nebyl, přišla s tím nějaká známá maminky.

■ S bratrem pořád sdílíte jeden pokoj?

Ano, o to víc s ním všechno prožívám. Jeho zápasy ale bohužel nestíhám. Už mi i sháněl lístky na předkolo Evrop-

Újezdu nad Lesy do přeboru. To je můj nejbližší cíl.

■ Jak konkrétně k tomu chcete přispět?

Zranění mě vrátilo o kousek zpátky, necítím se v takové formě jako v minulé sezoně, ale zlepšuje se to. Kdybych dal za sezonu 20 gólů, to by bylo pěkné. A snad by to k přeboru pomohlo.

■ Čekal jsem, že mi řeknete vyšší číslo. Fotbalisté z Balkánu bývají většinou hodně sebevědomí.

„Kdybych dal za sezonu 20 gólů, to by bylo pěkné. A snad by to k přeboru pomohlo.“

ské ligy, když hrála Sparta s Thunem. Snad bude časem shánět vstupenky na své zápasy.

■ V čem je bratr lepší než vy?

Brácha odmalička hodně trénoval, pracoval na sobě, chtěl být hvězda. Já nebyl stejný typ, měl jsem holku, víte, jak to je, trochu jsem to flákal, nebyl jsem takový blázen do fotbalu. Nebyl u mě na prvním místě. Teď už je pozdě. Je to pryč. Chtěl bych to vrátit, ale to nejde.

■ Plány na vyšší soutěže už tedy nemáte?

Nikdy nevíte, co se stane. Třeba přijde nějaká nabídka, pak bych něco výš i zkusil. Ale teď mám v plánu pomoci

To je pravda, bývalá Jugoslávie je taková. Jsme sebevědomí. Ale ještě víc když nás něco naštve, pak jedeme úplně naplno. Snažím se o to i bez naštvaní. I když mi to nejde, snažím se makat, když dostanu facku, tak mě to motivuje ještě víc ukázat, že to mám v sobě.

■ A co disciplína a bránění? To k vaší nátuře tradičně moc nepasuje, ne?

Trenér to hlídá, chce od nás plnit pokyny dopředu i dozadu. Upřímně říkám, že v Bosně se takový fotbal nehrál, tam to bylo jen do útoku. Dostranete osm gólů? Je to jedno, pokud jich dáte deset. Všechno se hrnulo do-

předu. Na český fotbal jsem si zvykl delší dobu, ale za ty tři roky jsem si už zvykl.

■ Takže umíte bránit?

Musím to umět, jinak bych nehrál.

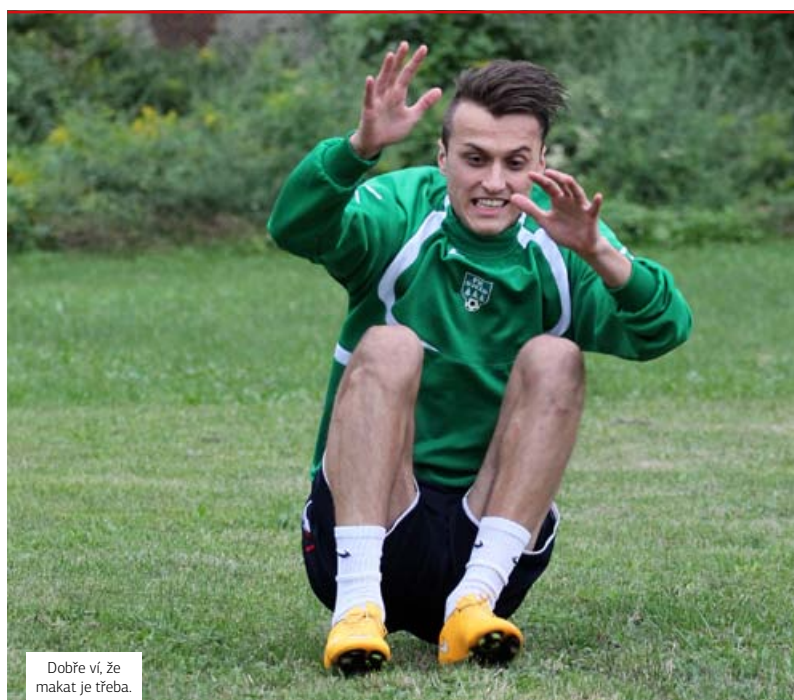
■ Kde se vlastně cítíte doma?

Pořád nevěřím tomu, že bydlím v Česku, nějak si to nemůžu dát do hlavy. Bosna je můj domov, tady budu

vždycky cizinec, budu čekat, jestli dostanu vízum. Na Facebooku mám 99 procent kamarádů z Bosny, i proto tam píšu bosensky. Přítelkyně je taky z Bosny, ale studuje v Německu.

■ Jezdíte občas do Bosny?

Ještě tam máme část rodiny, dvakrát do roka tam zajedu, ale vrátet se tam asi nebudeme.

INZERCE

kasa.cz
jděte rovnou ke kase

Osobní přístup v prodejně
internetového obchodu.

V každé prodejně **KASAHOUSE**
můžete využít náš školený personál.

**TISÍCE
POLOŽEK**
za internetové
ceny skladem

5 MINUT
bleskurychlé
odbavení

**REKLAMACE
DO 30 DNÍ**
řešíme výměnou

www.kasa.cz

Skorkovská 1511, 198 00 Praha 9-Černý Most
V Oblouku 266, 251 01 Průhonice/Čestlice

PO-PÁ 8-20
SO-NE 9-19

841 800 800

■ **Poznamenala vaši rodinu nějak válka v Bosně?**

Narodil jsem se, když začala, moc o tom nevím. Ale myslím si, že se na to musí zapomenout, nemůže se celý život mluvit o tom, že byla válka. Ano byla, ale musíme se dívat dál. Mám hodně kamarádů ze Srbska, ale nemám jim nic za zlé. Válku spustili politici, ne obyčejní lidé.

■ **Čím se v Praze vlastně živíte?**

Právě jeden kamarád ze Srbska má obchod se suvenýry u Karlova mostu. Nevadí mu, že jsem muslim z Bosny. Jsem člověk jako on, pomohl mi s prací. Prodávám suvenýry a u toho můžu hrát fotbal. Je to dobrá kombinace.

■ **Islám je teď ve společnosti velké téma. Pociťujete to na sobě nějak?**

Dnes se řekne muslim a všichni si okamžitě vybaví Islámský stát, ale nejsem všichni takoví. Ti, co zabíjejí bezbranné lidi, nejsou muslimové, to snad ani nejsou lidé. Nevím, co mají v hlavě, ale to, co dělají, je šílené. Tohle musí odsoudit každý normální člověk.

■ **Jak často se modlíte?**

Občas ano, ale spíš pro sebe. Před zápasem, abych se nezranil a takové věci.

■ **Držíte ramadán?**

To zase ne. Když jsem byl malý kluk, zkusil jsem to třeba na den nebo dva, ale jinak ne. Pro fotbal je to navíc velký problém.

■ **Pro ty, kteří vás ještě neviděli hrát: jaký je váš fotbalový styl?**

Moje poznávací znamení je rychlost, snad mám dobrý výskok a zakončení. Jsem hlavičkář, měřím 191 centimetrů, na útočníka mám dobré parametry. Ve vzduchu si věřím. Důrazný dokážu být taky, ale že bych hrál celé utkání se stopy na těle, to zase ne. Jsem hubený, silné obránce nepřetlačím, proto se jim snažím utíkat. (usmívá se)

■ **Co penalty? Hrnete se k nim?**

Jsem ve trojici, která je určená, ale nejsem první na řadě. Nemám z nich ale strach. Je to jen penalta, 50 na 50, že ji proměníte.

■ **A co vaše gólové oslavy? Jsou emotivní? Na co se soupeři mají připravit?**

Když dáte gól, musíte něco udělat. Někam skočím a křičím. Češi to moc nemají rádi, takže často slyším: Nekřič, vole! Dávám do toho emoce, ale jen když je to rozdílový nebo důležitý

gól. Dát na 5:0, tak ty emoce nejsou tak silné.

■ **Výrazně jste na sebe začal upozorňovat na zimním turnaji ve Střešovicích. To byl asi snový začátek v novém klubu, že?**

Měl jsem velkou motivaci, protože jsem byl v Újezdu nový, chtěl jsem se ukázat. To násobil fakt, že jsme hráli proti Admiře B, kde byl trenér, který mě nestavěl, což mi dávalo sto procent síly navíc. Vyhráli jsme 6:2, dal jsem dva góly, vyšlo to parádně.

■ **Berou vás pořád spoluhráči jako cizince?**

Nevnímám, že by mě brali nějak jinak. Všem rozumím, je tedy pravda, že na začátku to pro mě bylo složité. Měl jsem i období, kdy jsem chtěl zpátky do Bosny. Cítil jsem se jako bezdomovec. V Admiře trvalo delší dobu, než mě vzali. Neuměl jsem česky, což byl problém. Ale od té doby se moje komunikace v češtině hodně zlepšila, něco jsem ukázal i na hřišti. I to je důvod, proč se v Újezdu cítím jako doma.

■ **Platí i v amatérském fotbale, že cizinec musí být výrazně lepší než domácí hráč, jinak nemá šanci?**

To je pravda, cítím to. Musím být dvakrát lepší než český útočník, abych hrál. Kdyby byla naše výkonnost na stejné úrovni, tak to bude pro mě jen lavička. To jsem si vyzkoušel na Admiře.

■ **Jste na sebe náročný?**

Moc času teď nemám, ale když se potkám s bráchou, pořád chodíme na individuální tréninky. I tomu vděčím za to, že se mi docela daří. Jinak bych tolik gólů nedával.

■ **Jaká je ve vašich očích úroveň I. A třídy?**

Přiznávám, že jsem tu soutěž trochu podcenil. Jsou tady hodně kvalitní mužstva, je to velmi silná soutěž. Jako všude: některé týmy nic moc, ale některé výborné. Uvidíme co přebor.

■ **Počkejte, ještě jste zdaleka nepostoupili.**

(usmívá se) Víím, ale já už se tam vidím.

■ **To abyste začal dávat ještě víc gólů než doposud, pak se pravděpodobnost návratu Újezdu do přeboru po letech zvýší.**

Platí ten dvacetigólový plán. Po zranění je to cíl, který není přestřelený. Dvacet gólů a přebor, to je ideální kombinace, kterou bych rád na konci sezony zažil. ■

Bosňané jsou hodně zarputilí hoši!

Tady by se sotva proklestil do šance...

BUĎTE VIDĚT

VAŠI NABÍDKU DOSTANEME
K REÁLNÉMU ZÁJEMCI

ŽÁDNÉ ZBYTEČNÉ
NÁKLADY ZA TISK!

VICE JAK 1 500 DISTRIBUČNÍCH MÍST!

TEL.: +420 777 612 479 | WWW.GPMEDIA.CZ

ZAJISTÍME EFEKTIVNÍ DISTRIBUCI VAŠICH PROPAGAČNÍCH LETÁKŮ, KATALOGŮ, FIREMNÍCH MATERIÁLŮ A DALŠÍCH TISKOVIN | **VYSOKÁ MÍRA ZPĚTNÉ ODEZVY** | VÝBĚR LOKALIT PŘIZPŮSOBÍME VAŠIM POTŘEBÁM | **PŘESNÉ SLEDOVÁNÍ VAŠÍ DISTRIBUCE** POMOCÍ ČÁROVÝCH KÓDŮ - **S NÁMI VÍTE, KDE SE NACHÁZÍTE!** MÁME REALNÉ VÝSLEDKY

NEJ...

MALÁ ZÁKLADNA POTĚŠÍ JEN LENOCHY

TJ SPOJE BYLY DONEDÁVNA KLUBEM S NEJMENŠÍM POČTEM ČLENŮ, MĚLY JICH POUHÝCH 16

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV TJ SPOJE PRAHA

Několik týmů mužů, dorost, starší i mladší žáci, dohromady stovky členů... O tom mohou ve Spojích (zatím) jen snít. Znovuzrozený klub z Prahy 3 totiž poslední roky platil za oddíl s nejmenší členskou základnou – ještě v minulé sezoně v něm bylo registrováno pouhých 16 osob! Situace se ale rychle zlepšuje, od tohoto ročníku tu začala fungovat i mládež.

TJ Spoj Praha obnovily činnost v areálu Na Balkáně před dvěma lety poté, co tu skončil Union Žižkov. A začínaly zcela od nuly. Proto není divu, že donedávna opravdu platily za oddíl s nejmenším počtem členů. Vždyť ještě na konci loňského ročníku měl klub hrající II. B třídu pouze jeden tým mužů.

To se ale se startem aktuální sezony změnilo. „Teď už se to začne navyšovat, založili jsme mládež, přípravku už jsme přihlásili do soutěže. Přesný počet našich členů momentálně nevím, protože se neustále mění a neuvěřitelně roste, ale určitě už je jich víc než šestnáct,“ ujišťuje s úsměvem předseda Spojů Jiří Mourek. „Děti máme přihlášených dvacet,“ dodává.

VŽDY HLEDĚLI DOPŘEDU

Od září navíc klub spustil fotbalovou školičku pro děti narozené v letech 2006 až 2010. Ta by měla do budoucna základnu ještě rozšířit. A předseda si pochvaluje, že účast je hojná. „Děti chodí, hlásí se další a další. Nabíráme je s tím, že od další sezony by už měly normálně hrát soutěž. Zatím trénují společně, ale v průběhu sezony budou rozděleny podle věkových kategorií.“

Rozšiřování se však netýká jen mládeže. Vzhledem k tomu, že přestupní termín je stále otevřený (okno se zavře 22. září), zvyšují Spoj i počet hráčů v A-týmu, v němž jich dnes

figuruje 22. „A chceme vytvořit i B-tým, který bychom do soutěže rádi přihlásili v příštím ročníku,“ plánuje Mourek.

Ve Spojích, které, jak název napovídá, patří pod Tělovýchovnou jednotu, neroste pouze členská základna, ale celý oddíl včetně realizačního týmu. „Jde to ruku v ruce s tím, že se snažíme zlepšit situaci v celém klubu. Začínali jsme na zelené louce, nebylo tu nic,“ vzpomíná. „Ale postupně jsme svépomocí udělali nové zázemí a nedávno jsme například dokončili rekonstrukci šaten.

Podotýkám, že výhradně z vlastních zdrojů, vše proběhlo svépomocí. Podařilo se to především díky předsedovi TJ Aleši Vondráčkovi, který je zároveň členem A-týmu a také proto je fotbalu nakloněn a drží nad námi ochrannou ruku,“ těší šéfa.

Současná situace tedy už zdaleka není kritická. Ovšem ani v dobách, kdy se počet členů klubu pohyboval kolem patnácti, vedení nezmatkovalo. „Nikdy jsme to nebrali tak, že jsme na pokraji existence, ba naopak. Když jsme začínali, šli jsme do toho s tím, že jsme hleděli dál. Naším cílem bylo zlepšit umístění týmu, co se týče soutěží, tedy postoupit ze třetí třídy, jak já říkám pralesní ligu, výš. To se během dvou let podařilo také proto, že trénování plně převzal bývalý trenér SpSM Viktorie Žižkov Ladislav Skalba.

A náš prvotní cíl je naší filozofií dodnes,“ popisuje předseda.

Nabízí se otázka, zda se na období, kdy měly Spoj členy jako šafránu, dají najít i nějaké klady. Co třeba snazší organizace a domluva? „Určitě ne. Žádná pozitivita v tom, že je oddíl takhle malý, nevidím. Když nemáte mládež, je těžké najít sponzory a nedosáhnete na dotace. Malá základna asi potěší jen líného člověka, protože má méně práce. Ale o tom by fotbal být neměl,“ tvrdí s úsměvem. A co je tedy hlavní mantrou, díky níž se Spoj dostaly ze složité situace a která by mohla sloužit jako návod pro ostatní funkcionáře bojující s malým počtem členů? „Důležité je mít partu nadšenců ochotných pracovat pro klub. Sebelepší předseda, respektive činovník, sám nic nedokáže,“ vzkazuje Jiří Mourek. ■

Na Spojích začínají od pky.

KLUBY S NEJMENŠÍM POČTEM ČLENŮ

(DLE DATABÁZE FAČR K 8. 9. 2015)

TJ Spoj — 16
AFK Záběhlce — 21
Sokol Běchovice — 25
SK Advokát — 26
SK Sparta Krč — 27

JIKA
moje koupelna

**35 studií
po celé ČR a SR**

**Služby
studia koupelen**

- GRAFICKÝ 3D NÁVRH ZDARMA
- VÝPIS MATERIÁLU
- TECHNICKÁ ZPRÁVA
- ODBORNÝ PERSONÁL
- ŠIROKÝ VÝBĚR VE VŠECH CENOVÝCH ÚROVNÍCH
- INDIVIDUÁLNÍ ŘEŠENÍ SLEV
- SPOLUPRÁCE S ODBORNÝMI MONTÁŽNÍMI FIRMAMI
- DODÁVKA ZBOŽÍ ZDARMA

www.koupelny-ptacek.cz

www.kupelne-ptacek.sk

STUDIA KOUPELN V PRAZE

- **Praha, Sykora Home:** Českomoravská 183/27, 190 00 Praha 9, tel. 284 019 300
- **Praha-Jinočany,** Severní 275 . 252 25 Praha-Jinočany, tel. 257 192 202
- **Praha-Podolí:** Jeremenkova 14, 140 00 Praha 4-Podolí, tel. 244 001 166-168
- **Praha-Uhřetěves:** Bečovská 939, 104 00 Uhřetěves, tel. 267 315 225

EXTRA

BIERFEST 2015

PÁTÝ ROČNÍK OBLÍBENÉHO ZAHÁJENÍ SEZONY
PROBĚHL OPĚT VE ŠTĚRBOHOLECH

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: PAVEL JIŘÍK ST., PAVEL JIŘÍK ML.

Skupina April v akci

Ten, kdo jednou navštívil slavnostní zahájení sezony PFS, chtěl jistě být u pokračování. A tak vznikla v srpnovém termínu příjemná tradice, při níž se sejdou lidé z pražských klubů a během doprovodného programu a se spoustou možností k občerstvení klábosí o fotbale. Přesně jak si vedení svazu přeje. Ani letos v areálu SK Viktoria Štěrboholy tomu nebylo jinak.

Do Štěrbohol se vyslanci pražského fotbalu vrátili na Bierfest už potřetí (první ročník byl na Tempu, druhý v Hostivaři), i proto celý program plynul v zaběhnutých kolejkách. Náladu téměř dvou stovek příchozích ladila skupina April s repertoárem plným světových hitů a o spokojenost se však postarali i lidé z V4C, kteří připravili tradičně kvalitní catering.

Kromě toho byli také oceněni zajímaví lidé z fotbalových kruhů. Nejprve například rozhodčí Borek Stěhule dostal Cenu Fair play Václava Drobného za hrdinský čin se záchranou života malého chlapce, pak si chvilku slávy užili tradičně i nejlepší střelci nejvyšších pražských soutěží ve všech kategoriích (viz tabulka Nejlepší střelci 2014–15).

VELKÁ SPOKOJENOST

Speciální prostor dostali i zástupci SK Čechie Smíchov a Bohemias Praha 1905, kteří převzali plakety ke 110. narozeninám svých klubů. A nechyběly samozřejmě ani osobnosti – namátkou Jakub Dovalil, Miroslav Baranek nebo Martin Vaniak. „Pro mě byl letošní Bierfest premiérou a jsem rád, že celá akce proběhla podle představ vedení Pražského fotbalového svazu. Sešlo se opravdu hodně lidí a soudě podle jejich výrazů, byli velmi spokojeni. Přátelská atmosféra a setkání plné dobré nálady je vždy tím, o co nám jde,” zhodnotil večírek manažer PFS Jan Gruber. Takže za rok zase na viděnou!

ZÁBAVA I TOMBOLA

Z mimofotbalových záležitostí zaujal tradiční souboj ve slalomu na sekačkách a také možnost zahrát si nový sport zvaný billiball spojující billiard a fotbal. Samozřejmě nechyběla tombola, v níž bylo dohromady jedenáct cen v celkové hodnotě necelých 50 tisíc korun. Nejlepší tři? Poukaz na provozuštění hřiště v hodnotě 25 000 korun, mobilní telefon Huawei a postřik trávníku za 5 000 korun. Výherce jistě potěšily i podepsané dresy pražských prvoligistů, vstupenky na kvalifikaci o ME, kineziologické tejpky či vzorky z Vinařství Beneš.

NEJLEPŠÍ STŘELCI 2014–15

PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBOR MUŽŮ

ZDENĚK ZMEŠKAL (SK Uhelné sklady)

41 gólů

PŘEBOR STARŠÍHO DOROSTU

RADEK KLOUČEK (Fotbalová akademie Praha)

28 gólů

EXTRAFOTBAL.CZ PŘEBOR MLADŠÍHO DOROSTU

MICHAEL MÁCHA (TJ ABC Braník, o.s.)

41 gólů

PŘEBOR STARŠÍCH ŽÁKŮ

FILIP MANZAC (TJ ABC Braník, o.s.)

42 gólů

PŘEBOR MLADŠÍCH ŽÁKŮ

MIKE COULIBALY (FC Háje JM)

58 gólů

Místopředseda
PFS Karel Horčík

I šéf pražského fotbalu sledoval doprovodné akce (billiball a slalom na sekačkách).

INZERCE

SCHALKE 04 - SPARTA PRAHA

22.10. od 19:00

* vstupenka * doprava * pojištění * delegát

kompletní zájezd za
1 990 Kč

www.czechsporttravel.cz
+420 730 10 00 00

Ocenění zástupci z řad fotbalistů si užili své chvíle slávy, zajímavé však byly na Bierfestu všechny věci okolo.

PŘEBOROVÝ

PRAŽSKÁ
TEPLÁRENSKÁ

SPECIAL

ÚVOD

CO PŘINESE PROBÍHAJÍCÍ SEZONA?

TÝMY

KOMPLETNÍ ŠESTNÁCTKA ÚČASTNÍKŮ

SERVIS

ROZPIS PODZIMNÍ ČÁSTI

5 DŮVODŮ, PROČ SLEDOVAT PŘEBOR

REDAKCE SPECIÁLU VYBRALA KLÍČOVÉ BODY, KTERÉ DĚLAJÍ Z PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU ATRAKTIVNÍ SOUTĚŽ

Takhle nabitý nebyl pražský přebor už dlouho. Jen si zkuste sepsat jeho účastníky pod sebe a přidělit k nim tipy na umístění v první polovině soutěže, jak to udělala naše redakce. První místa se vám nejspíš budou určovat dobře, ale s blížícím se pásmem sestupu pro vás nejspíš bude násobně těžší přiřazovat názvy klubů ke stoupajícím číslicím. I to je důkaz toho, že přebor nenudí. Vybrali jsme hlavní důvody, proč tomu tak je.

1. GÓLY

Koho by zajímal fotbal bez gólů? Těhle problém ale nejvyšší metropolitní soutěže řešit nemusí. Góly, ty jsou pro jeho účastníky samozřejmostí. Za poslední tři sezony neklesl průměr nastřílených branek pod číslo 3,57 na zápas! A to už je velmi slušné. O góly nouze není, což potvrzuje následující statistika:

Sezona 2012–13: 3,6 gólu/zápas

Sezona 2013–14: 3,57

Sezona 2014–15: 4,19

V minulé sezoně dokonce padla tisícigólová hranice, která byla překonána o pět gólů. I tato sezona začala v podobném stylu. Zapomeňte na remízy 0:0 – ač se stále občas objevují, v Praze vycházejí z módy.

2. SOUBOJ KANONÝRŮ

Bod, který úzce souvisí s tím předěšlým, ale střelecké zápolení vyhlášených pražských střelců vás prostě musí bavit. Ještě tři roky zpátky se přes dvacet gólů za sezonu dostali pouze dva útočníci. Tenkrát stačilo zbraslavskému Svatoplukovi Sýkorovi 22 gólů na vítězství v soutěži kanonýrů. Střih: o rok později by se stejným výkonem skončil čtvrtý, v minulém ročníku dokonce pátý! Hráčů schopných dávat spousty gólů přibývá. Jen vzpomeňte na přeta-

hovanou, kdy se kolo co kolo „trumfovali“ Zdeněk Zmeškal z Uhelných skladů s Miroslavem Mašlejem z ČAFC. Než se druhý z nich zranil, byla to úchvatná podívaná. Zmeškala 41 gólů sice vystřelilo do třetí ligy, Mašlej ale v přeboru pálí dál. Stejně tak královické trio Eduard Formáček, Jakub Pospíšil a Petr Nykl. K nim přičtete mazaného exligistu Tomáše Pešíra z Přední Kopaniny, Petra Junka, který ožil v Třeboradicích, už zmiňovaného Sýkoru a další. Kdo je váš favorit?

3. VYROVNANOST

Domácí prostředí je pořád výhoda, ale ne nijak zásadní. Přeborový trend je jasný – nezáleželo na tom, jestli týmy hrají na vlastním hřišti, nebo vyjíždějí ven, poměr vítězství domácích mužstev není nijak drtivý. Za poslední tři roky byl největší rozdíl mezi počtem výher domácích a hostů předloni (114:75). Z 240 utkání skončilo jen 51 remízou. Čísla se mění jen o jednotky, v nedávno skončeném ročníku byla tato statistika 110:82, což značí jediné: o překvapení nebývá nouze, favorité sice existují tak jako v každé soutěži, ale nebuďte si jistí, že svou pozici potvrdí.

Vyrovnané nejsou jen výsledky na hřišti, ale také výkony rozhodčích.

V Praze nejsou dlouhodobě masové stížnosti na jejich výkony jako jinde. I to dává přeboru kouzlo. Když před téměř šesti lety začal na Pražském fotbalovém svazu vládnout Dušan Svoboda, chtěl z přeboru udělat prémiovou soutěž. Kromě jednotlivých míčů a videopřenosů ze všech zápasů je přebor také výrazně medializovaný na webu www.fotbalpraha.cz. Informací je spousta, i to může přispět k vyrovnanosti – soupeři se těžko něčím mohou zaskočit, snaží se toho druhého prostě přestřílet. „Popularizace soutěže a všechny věci okolo, to je jedna z věcí, která se hodně posunula. Ale musíte se na to zeptat lidí, kteří přebor hrají nebo ho sledují, jak se jim líbí. Mně ano,“ uvedl už dřív Svoboda, který je zároveň šéfem Synot ligy.

4. ZNÁMÁ JMÉNA

I přítomnost jmen, která se prosadila ve velké fotbalové, svědčí o tom, že Pražská teplárenská přebor má svou kvalitu a prestiž. Velké jméno si za poměrně krátkou dobu udělali dva kopaninští Tomášové Pešíra a Poláček. První hrál za reprezentaci do 21 let, druhý si ve Spartě zkusil Ligu mistrů. V předminulé sezoně byli u „záračného“ jarního povstání týmu, v červnu dovedli tým k triumfu v přeboru. I teď by tihle dva měli být hlavní zbraní, ale také lákadlem pro fanoušky. Poláček zaujme famózními standardními situacemi a finálními přihrávkami, Pešír zase svými góly, ale také hecováním soupeřů, fanoušků či diskusemi s rozhodčími. „Byl jsem takový

vždycky a jiný už asi nebudu,“ usmívá se 34letý Pešír.

Atmosféru velkých ligových zápasů zažili i Pavel Grznár z Třeboradic, Michael Žižka ze Zbraslavi, stříčovské trio Peter Bartalský, Tomáš Fenyk a Stanley Ibe. Stejně jako jejich trenér Jaromír Jindráček či jeho kolegové Tibor Notin (Zličín) a Vladimír Sadílek (Stodůlky). Pěknou kariéru prožil i Martin Hyský, který je hrajícím koučem Královic a mediálně nejznámější tvář přeboru, což je dáno hlavně jeho rolí experta České televize. Ale nejen na tahle jména se vyplatí chodit. I v přeboru se najdou osobnosti, které jsou na této úrovni „hvězdami“: vršovický matador Jan Šimr, nestárnoucí expres z Uhelných skladů Lukáš Zilvar, mistr přímých kopů Tomáš Randa z Královic, kanonýři Eduard Formáček (Královice) a Miroslav Mašlej (ČAFC), špičmachr Petr Viktorin z Třeboradic či velezkoušený, ale stále velmi ambiciózní gólman Jiří Švarc z Přední Kopaniny. I kouč Robert Hlavica z Uhelných skladů si svými trefnými hláškami získal fanoušky, stejně jako budí velké emoce na obou pólech emotivní vystoupení cholupického trenéra Rudolfa Kahleho.

5. NÁVŠTĚVNOST

Po přečtení předchozích řádků si odpovzte na otázku: Nezasloužila by si taková soutěž větší než průměrnou návštěvu 65 diváků na zápas? Pokud je vaše odpověď kladná, přispějte a přijďte se podívat. Pár důvodů by se našlo...

FK ADMIRA PRAHA B

Sídlo klubu: Na pecích 46, 182 00 Praha 8 – Kobylisy

WWW.FKADMIRA.INFO

Odhad umístění v sezoně 2015-16 podle Speciálu: 14. MÍSTO

V létě proběhla u týmu hráčská revoluce, po níž musel odejít trenér Ollé. Tohle není indicie toho, že by bylo všechno v pořádku.

Horní řada zleva: Miroslav Petrů – vedoucí týmu, Lukáš Němec, Petr Jackl, Jan Ondrůšek, Jakub Michálek, Dominik Němec, Jaroslav Kvapil, David Panýrek, Tomáš Čedík – trenér

Dolní řada zleva: Filip Michálek, Michael Kasík, Jakub Lupínek, Daniel Šindelář, Kamil Káninský, Patrik Zolotuchin, Jiří Mamurov, Tomáš Hybeš

BOHEMIANS PRAHA

Sídlo klubu: Lovosická 559, 190 00 Praha 9 – Střížkov

WWW.BOHEMIANSFC.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015-16 podle Speciálu: 9. MÍSTO

Ze střížkovského klubu šly před startem obavy, ale nejspíš byly trochu přehnané. Pro přebor je účast Bohemians Praha oživením, ale ne pohromou pro ambice ostatních.

Horní řada zleva: Jaromír Jindráček - trenér, David Žampach, Martin Kovář, Jiří Allram, David Forman, Adam Střecha, Ivan Faitl, Jaroslav Ramba, Tomáš Pechač, Jan Trousil - asistent trenéra, Lukáš Pechač

Dolní řada zleva: Peter Bartalský, Jakub Smelík, Stanley Ibe, Pavel Mráz, Lukáš Urban, Radek David, Tomáš Fenyk, Martin Bartoníček, Tomáš Kolínský

TJ ABC BRANÍK

Sídlo klubu: Za Mlýnem 1774/12, 147 00 Praha 4 – Braník

WWW.ABCBRANIK.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **10. MÍSTO**

Suverénovi z I. A třídy paradoxně uškodilo úspěšné pohárové tažení. Po něm ho nikdo nepodcenil. Braník určitě míří výš než na 10. místo – jenže místo koho?

Horní řada zleva: Petr Andert – asistent trenéra, Michal Šalanda, Georgi Tsonev, Pavel Rezek, Jan Habětín, Jan Kudláček, Vladimír Kodytek, Milan Cvrček, Adam Trávník, Roman Truneček – trenér, Jaroslav Mráz – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Jan Bártl, Tomáš Platil, Marek Škobis, Ladislav Švertšal, Lukáš Novák, Adam Onderka, Tomáš Pechar, Marko Ceccarelli, Jan Kučera

ČAFC PRAHA

Sídlo klubu: K vodě 2, 106 00 Praha 10 – Záběhlice

WWW.CAFCPRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **4. MÍSTO**

Nenápadné mužstvo, s nímž se asi nedá počítat do bojů o úplně ty nejvyšší mety, ale z duelu s ním musejí mít všichni favorité obavy.

Horní řada zleva: Jaroslav Stumpf – předseda oddílu, Miroslav Kaliba – vedoucí týmu, Jan Vrhák, Ivo Drahorád, David Dratva, Martin Chvátal, Martin Nagy, Tomáš Fitzel, Miroslav Mašlej, Michal Svoboda, František Příbyl, Zdeněk Herink – trenér

Dolní řada zleva: Kateřina Medelská – masérka, Jaroslav Nováček, Jiří Lukáš, Tomáš Kaliba, Milan Freiman, Ondřej Blažek, Lukáš Zahradník

FC HÁJE JIŽNÍ MĚSTO

Sídlo klubu: K jezeru 2, 149 00 Praha 4

WWW.FC-HAJE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **12. MÍSTO**

Skvělé výsledky střídají propadávky. Ač hrají Háje přebor už desátou sezonu v kuse, stále někdy působí nezkušeně a nevyrovnaně. To se v nabitě soutěži musí projevovat.

Horní řada zleva: Vladimír Dvořák – asistent trenéra, Petr Procházka – trenér, Martin Tlustý, Josef Hančl, Vojtěch Krejčí, Jan Pánek, Tomáš Dub, Radek Fedič, Vojtěch Vlasák, Luboš Martinák, Lukáš Provazník, Petr Lojda – vedoucí týmu

Dolní řada zleva: Michal Balík, Tomáš Duka, Vladimír Solař, Martin Brož, Jan Slabý, Jan Boháč, Václav Hruška, Daniel Rapant

TJ SOKOL CHOLUPICE

Sídlo klubu: Hrazanská 128, 143 00 Praha 4 – Cholupice

WWW.SOKOLCHOLUPICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **13. MÍSTO**

Chytit začátek, to je krédo většiny trenérů. To se v této sezoně Cholupicím nepodařilo. Zachránit podzim dá velkou práci.

Horní řada zleva: Lukáš Polák, Josef Masner, David Pajaziti, Zdeněk Chaloupka, Karel Dombi, Luboš Neveršil, Christ Nwogu, Lukáš Srba, Zdeněk Vršecký, Rudolf Kahle – trenér

Dolní řada zleva: Matouš Vacík, Jan Kukul, Adam Douda, Zdeněk Špaček, Tomáš Souček, Filip Janoušek, Adam Roušal

TJ SOKOL KRÁLOVICE

Sídlo klubu: Do Dolnic 72, 104 00 Praha 10 – Královice

WWW.SOKOLKRALOVICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **3. MÍSTO**

Útočná letka Královic je dobře známá a vyhlášená. Ambice klubu musejí být vzhledem k síle kádru vysoké.

Horní řada zleva: Petr Jeřábek, Martin Hyský (hrající trenér), Petr Nykl, Tomáš Fischer, Jan Hrazdára, Michal Záhorec, Matouš Slováček, Miroslav Šulitka (vedoucí mužstva)

Dolní řada zleva: Michal Krejča, Jiří Šmíd, Aleš Hořícký, Jakub Pospíšil, Eduard Formáček, Lukáš Richtmocer, Petr Dušek

FK MOTORLET PRAHA B

Sídlo klubu: Butovická 35, 158 00 Praha 5 – Jinonice

WWW.FOTBAL-MOTORLET.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **15. MÍSTO**

S jinonickými mladíky nikdo moc nepočítá. V minulých letech to stačilo, ale tahle sezona by mohla být pro rezervu divizního klubu z hlediska záchranných prací kritická.

Horní řada zleva: Dominik Grégr, Josef Mareš, Karel Šmaranc, Josef Tóth – vedoucí týmu a asistent trenéra, Tomáš Rothe, Tomáš Obermajer, David Novotný, Jakub Jonáš, Martin Kron, Pavel Pacovský, Zdeněk Matějka – trenér

Dolní řada zleva: Martin Studecký, Martin Svrček, David Eppert, Dominik Fiala, Pavel Kalvas, Robert Vardanyan, Vojtěch Burýšek, Filip Mašek

FC PŘEDNÍ KOPANINA

Sídlo klubu: Ke goniu 123, 164 00 Praha 6 – Přední Kopanina

WWW.FCPK.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: 1. MÍSTO

Impozantní vstup do soutěže, silnější tým než v minulé sezoně a zkušený (i úspěšný) trenér Hebousse. Těžko se hledá důvod, proč by Kopanina neměla obhájit první místo.

Horní řada zleva: Tomáš Pešíř, Sálem Hebousse – trenér, Jan Mikeš, Martin Les, Jiří Švarc, Martin Čihák, Ivo Flaks, Daniel Urban, Roman Hemzáček, Jakub Tržický, Radoslav Melničuk, Jan Jurek, Tomáš Cigánek

Dolní řada zleva: Miroslav Český, Petr Fárka, David Průša, Radim Blažek, Tomáš Holeček, Jakub Sýkora, Šimon Vik, Pavel Zadina, Martin Kozlík, Tomáš Poláček, Tomáš Literák, Josef Fárka

SOKOL STODŮLKY

Sídlo klubu: Kuncova 1617/3, 155 00 Praha 13 – Stodůlky

WWW.SOKOLSTODULKY.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: 16. MÍSTO

Takhle to vypadá, když natěšený nováček tvrdě narazí. Upřímně: pokud by se Stodůlky po úvodních direktích dokázaly zvednout, byl by to malý zázrak.

Horní řada zleva: Vladimír Sadílek – trenér, Vojta Šalanda, Jan Král, Petr Musil, Tomáš Vlasák, David Světlík, Jan Jírec, Petr Vondráček, Ondřej Krčál, Jan Průcha, Vít Horešovský – trenér

Dolní řada zleva: Jan Svoboda, Lukáš Voráček, František Barták, Dominik Petko, Adriano Ibraimi, Jiří Růžicka

SK STŘEŠOVICE 1911

Sídlo klubu: Cukrovarnická 62, 162 00 Praha 6

WWW.SK-STRESOVICE-1911.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **11. MÍSTO**

Klub se klepal, aby po minulé sezoně nesestoupil kvůli administrativní chybě. Je dobře, že zůstal. Bojovnost, poctivost a nezměrná snaha by měla vést k pohodové záchraně.

Horní řada zleva: Jiří Vajnar – asistent trenéra, David Štěpánek, Jan Kašpar, Robert Minařík, Stefan Zvolenský, Martin Semrád, Matěj Brantal, Martin Inneman, Pavel Kopal, Patrik Toman, Radek Trhlík – trenér

Dolní řada zleva: Daniel Vokurka, Daniel Smejtek, Martin Charvát, Norbert Mikš, Ladislav Morgenstern, Jakub Zimčík

SK TŘEBORADICE

Sídlo klubu: Scheollerova 231, 196 00 Praha 9 – Třeboradice

WWW.SK-TREBORADICE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **2. MÍSTO**

Od Třeboradic se sezonu co sezonu čeká medailové umístění. Někdy to nevyšlo těsně, někdy o dost. Teď už by to vyjít mělo, tým je silný i dostatečně zkušený.

Horní řada zleva: Jiří Tesař – trenér, Petr Viktorin, Jakub Prebsl, Pavel Červenka, Petr Junek, David Hruška, Michal Votava, Tomáš Kyncl, Vít Caudr, Jakub Horejš

Dolní řada zleva: Valeriy Danko, Artur Replyuk, Pavel Grznár, Petr Janda, Martin Trnka, Radek Farkaš, Michal Slavík

SK UHELNÉ SKLADY

Sídlo klubu: Fabianova 1134/2b, 150 00 Praha 5

WWW.US-PRAHA.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **7. MÍSTO**

Po minulě výtečné sezoně a druhém místu jsou teď Uhelné sklady neznámou – a to hlavně kvůli odchodu kanonýra Zmeškala. Zásadní propad by se ale konat neměl.

Horní řada zleva: Martin Kozel – vedoucí týmu, Jakub Sainer, Štěpán Hrazdíra, Adam Borský, Jakub Majerčín, David Belaň, Petr Studnička, Antonín Kučera, Robert Hlavica – trenér, Milan Stolfá

Dolní řada zleva: Šimon Hrazdíra, Jan Petrl, Luděk Steinocher, Jaroslav Klouček, Vojtěch Šafránek, Tomáš Koubek, Daniel Švorčík

SK UNION VRŠOVICE

Sídlo klubu: Na vrších 1/1503, 100 00 Praha 10

SKUNIONVRŠOVICE.WEBNODE.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **5. MÍSTO**

Komplimenty k jejich hře od soupeřů rozhodně nelétají, ale styl Vršovíc je velmi úspěšný. A proč měnit něco, co v posledních letech tak dobře funguje?

Horní řada zleva: Karel Pacovský – vedoucí mužstva, Miroslav Fišer – sekretář, Jan Šimr, Jakub Kaiser, Lukáš Koutenský, Karel Protivínský, Martin Minařík, Michal Špulka, Vladimír Šimr – asistent trenéra, Roman Dubovčí – trenér, Jaroslav Bellada – sportovní manažer, Jaromír Tomaides – asistent trenéra

Dolní řada zleva: Petr Maha, Michal Zukal, Martin Mojžíš, Jaroslav Sochor, David Petržílka, Otakar Vágner, Martin Humpl, Jan Špaček, Radek Lhotan

SK ZBRASLAV

Sídlo klubu: Pod Havlínem 1302, 156 00 Praha 5 – Zbraslav

SKZBRASLAV.CZ

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **9. MÍSTO**

Obzvláště v domácím prostředí je Zbraslav extrémně nepříjemným protivníkem. Tým je zajímavě složený v ofenzivě. Nováček by neměl mít problémy.

Horní řada zleva: Antonín Rákosník – vedoucí, Radek Činovec, Michal Žižka, Ondřej Sedláček, Miroslav Král, David Konečný, Dominik Vašut, Martin Kudrna, Zdeněk Trkovský, Svatopluk Sýkora, Jan Votava

Dolní řada zleva: Tomáš Štengl, František Kocourek, Jakub Štoček, Jan Šafář, Florin Amzai, Arriton Jonuzi, Ondřej Fejtl, Miroslav Vašut – trenér

FC ZLIČÍN

Sídlo klubu: Na Radosti 242, 155 21 Praha 5 – Zličín

WWW.FCZLICIN.CZ/CZ/

Odhad umístění v sezoně 2015–16 podle Speciálu: **6. MÍSTO**

Pozvolnější rozjezd sezony, ale Zličín by se měl dostat do tempa. Rozhodně by měl patřit do lepší poloviny tabulky.

Horní řada zleva: Vítek Blahovec, Tibor Notin – trenér, Martin Zahálka, Jan Maxmilián, Jan Goldmann, Lukáš Žák, Amel Drina, Karol Fazekaš, Martin Krejčí, Josef Jarolímek – manažer A mužstva

Dolní řada zleva: Michael Gröbl, Jan Šindelář, Milan Vrkoč, Jakub Janda, Richard Valoušek, Ivan Merta, Petr Horálek, Aleš Rosendorf

SERVIS

ROZPIS PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ PŘEBORU

15. KOLO (PŘEDEHRÁVANÉ)

Vršovice – Motorlet B
Zličín – Bohemians
Střešovice – ČAFC
Uh. sklady – Admira B
Př. Kopanina – Cholutice
Braník – Královce
Stodůlky – Háje
Třeboradice – Zbraslav

3:1 Zličín – Př. Kopanina
0:1 Střešovice – Cholutice
2:4 Uh. sklady – Královce
1:1 Admira B – ČAFC
3:0 Motorlet B – Braník
1:2 Stodůlky – Vršovice
1:1 Třeboradice – Bohemians
3:2 Zbraslav – Háje

8. KOLO

1:3 10. října
4:0 10.00 Střešovice – Zličín
2:3 10.15 ČAFC – Královce
0:1 10.30 Uh. sklady – Braník
2:1 10.45 Háje – Bohemians
1:2 16.00 Admira B – Cholutice
4:1 11. října
4:1 16.00 Motorlet B – Stodůlky
16.00 Třeboradice – Př. Kopanina
16.00 Zbraslav – Vršovice

12. KOLO

7. listopadu
10.15 ČAFC – Braník
10.30 Bohemians – Vršovice
10.45 Háje – Př. Kopanina
13.30 Královce – Cholutice
14.00 Admira B – Zličín
8. listopadu
14.00 Motorlet B – Uh. sklady
14.00 Třeboradice – Střešovice
14.00 Zbraslav – Stodůlky

1. KOLO

ČAFC – Uh. sklady
Háje – Střešovice
Bohemians – Stodůlky
Zličín – Královce
Vršovice – Př. Kopanina
Admira B – Třeboradice
Zbraslav – Motorlet B
Cholutice – Braník

3:1 19. září
3:2 10.15 ČAFC – Motorlet B
5:0 10.30 Bohemians – Zbraslav
1:1 10.30 Vršovice – Střešovice
0:1 10.45 Háje – Admira B
3:4 16.30 Př. Kopanina – Stodůlky
2:0 16.30 Braník – Zličín
0:3 20. září
16.30 Třeboradice – Královce
16.30 Cholutice – Uh. sklady

9. KOLO

17. října
10.15 Háje – Královce
10.30 Bohemians – Motorlet B
10.30 Vršovice – Admira B
10.30 Zličín – Uh. sklady
15.30 Př. Kopanina – Zbraslav
15.30 Braník – Třeboradice
18. října
15.30 Cholutice – ČAFC
15.30 Stodůlky – Střešovice

13. KOLO

14. listopadu
10.00 Střešovice – Zbraslav
10.30 Vršovice – Královce
10.30 Zličín – ČAFC
10.30 Uh. sklady – Třeboradice
13.30 Př. Kopanina – Bohemians
13.30 Braník – Háje
15. listopadu
13.30 Cholutice – Motorlet B
13.30 Stodůlky – Admira B

2. KOLO

Zličín – Cholutice
Střešovice – Bohemians
Uh. sklady – Háje
Braník – Vršovice
Př. Kopanina – Motorlet B
Stodůlky – Královce
Třeboradice – ČAFC
Zbraslav – Admira B

2:1 26. září
1:1 10.15 ČAFC – Háje
8:1 10.30 Střešovice – Př. Kopanina
0:2 10.30 Uh. sklady – Vršovice
2:0 27. září
0:8 16.00 Admira B – Bohemians
2:3 16.30 Motorlet B – Zličín
2:2 16.30 Stodůlky – Braník
28. září
16.30 Třeboradice – Cholutice
16.30 Zbraslav – Královce

10. KOLO

24. října
10.15 ČAFC – Vršovice
10.30 Uh. sklady – Stodůlky
10.30 Bohemians – Královce
10.45 Háje – Cholutice
14.30 Admira B – Př. Kopanina
25. října
14.30 Motorlet B – Střešovice
14.30 Třeboradice – Zličín
14.30 Zbraslav – Braník

14. KOLO

21. listopadu
10.15 ČAFC – Stodůlky
10.30 Bohemians – Braník
10.45 Háje – Zličín
13.30 Admira B – Střešovice
13.30 Královce – Př. Kopanina
22. listopadu
13.30 Motorlet B – Třeboradice
13.30 Zbraslav – Uh. sklady
13.30 Cholutice – Vršovice

3. KOLO

ČAFC – Zbraslav
Třeboradice – Háje
Bohemians – Uh. sklady
Střešovice – Královce
Vršovice – Zličín
Př. Kopanina – Braník
Admira B – Motorlet B
Cholutice – Stodůlky

0:0 3. října
3:0 10.30 Bohemians – ČAFC
3:3 10.30 Vršovice – Třeboradice
0:2 10.30 Zličín – Stodůlky
2:2 10.45 Háje – Motorlet B
7:0 16.00 Př. Kopanina – Uh. sklady
4:1 16.00 Braník – Střešovice
3:1 4. října
16.00 Admira B – Královce
16.00 Cholutice – Zbraslav

11. KOLO

31. října
10.00 Střešovice – Uh. sklady
10.30 Vršovice – Háje
10.30 Zličín – Zbraslav
14.00 Př. Kopanina – ČAFC
14.00 Braník – Admira B
1. listopadu
14.00 Královce – Motorlet B
14.00 Cholutice – Bohemians
14.00 Stodůlky – Třeboradice

Pozn.: Termíny zápasů jsou bez záruky, mohou se změnit. Aktuální informace sledujte na www.fotbalpraha.cz.

Přeborový speciál připravili: Lukáš Vrkoč, Radim Trusina, Pavel Jiřík st., Pavel Slaviček

Bauer

výrobce sportovních pohárů

**POHÁRY, TROFEJE, MEDAILE
SKLENĚNÉ TROFEJE, PLAKETY
FIGURKY, SOŠKY, TALÍŘE, VĚNCE
KOKARDY, EMBLÉMY, DIPLOMY
LASEROVÉ GRAVÍROVÁNÍ
POTISK TROFEJÍ**

**PRODEJNY: 2x PRAHA, OSTRAVA, LIBEREC
ROŽNOV p. R., BRATISLAVA**

SLEVA 25% PRO KLUBY SDRUŽENÉ V PFS

www.pohary-bauer.cz

STŘÍDÁNÍ

JARDA KUŽEL Z VRŠOVIC

JAKUB KUČERA NAVAZUJE NA OTÁZKU TOMÁŠE FISCHERA

TEXT: LUKÁŠ VRKOČ FOTO: ARCHIV J. KUČERY

První opravdové střídání je tady! Výzvu v podobě otázky přijal JAKUB KUČERA z Unionu Vršovice a vypráví o tom, jak lze skloubit fotbalovou kariéru s tou právníčkou, již se hodlá věnovat, a třeba s cestováním...

„Předně bych chtěl říct, že se za hvězdu Vršovic nepovažuji, ale chci poděkovat Fíšovi za nominaci do této rubriky. A doufám, že si se všemi zápleklými otázkami úspěšně poradím,“ ukazuje hned na úvod skromnost.

Ale pojďme k věci... V říjnu bude začínat poslední pátý ročník na Právnické fakultě v Praze, a když vše dobře dopadne, měl by mít za rok v červnu nebo v září hotovo. „Po škole mě ale ještě čekají tři roky povinné praxe, takže cesta k opravdovému zaměstnání je ještě daleká,“ usmívá se Kůča. Je si

dobře vědom toho, jak v jeho oboru zaběhnuté postupy fungují.

REŽIM 24/7

Jak to chodí mezi právníky, začal naseávat už před rokem a půl, kdy začal pracovat v advokátní kanceláři v centru hlavního města. „Teprve se rozkoukávám, ale u kolegů vidím, že advokacie je režim 24/7, a i mně se občas stane, že odcházím domů až kolem desáté nebo jedenácté hodiny večer. V kanceláři se ale každým dnem učím novým věcem z praxe, které mě nikdo ve škole nenaučí, takže si

této zkušenosti nesmírně vážím,“ vypráví, jak se věci mají, a dodává: „Práci a školu se mi poměrně úspěšně daří skloubit díky tomu, že si ve škole sestavujeme rozvrh úplně sami, takže si dám školu do dvou dnů a zbytek týdne jsem v práci.“

Horší už je to v kombinaci práce-fotbal. A zde se Jakub sympaticky přiznává, že vzhledem k vytížení musí jeden až dva tréninky Vršovic týdně vynechat. „Trenér pro to má naštěstí pochopení, ale občas si ze mě dělá legraci, že jsem na tom s přípravou jak JarDA Kužel,“ směje se. Ani to mu ale nebrání, aby si ještě ve chvílích volna šel zahrát Hanspaulku s dřívějšími spoluhráči z mládežnických soutěží. Konkrétně jde o tým Erko Kbely.

Jako budoucí právník se už samozřejmě setkal s tím, že za ním někdo z týmů, v nichž působí, přišel se žádostí o radu, ale jelikož všichni vědí, že je ještě studentem, jsou zatím konzultace brány s rezervou.

BAVÍ HO POZNÁVÁNÍ

Nechybělo moc a Kůča si studentsko-pracovní život zpestřil zahraničním pobytem v rámci programu Erasmus. Jenže...

„Chtěl jsem jet studovat na univerzitu do Kodaně, ale bohužel to nevyšlo. Jeden z důvodů, proč mě nevybrali, byl i ten, že jsem den před pohovorem právě s Fíšou slavil narození jeho neteře, a tak jsem na pohovor nepřišel v úplně nejlepší formě...“ Co dodat? Po škole si ale plánuje vše vynahradit a jet na rok někam ven.

Ostatně do ciziny jej to táhne neustále, protože cestování je jeho velkým koníčkem. „Baví mě poznávat nová místa a jiné kultury. Když pak člověk vidí nějaké regiony třeba v Asii, uvědomí si, že se u nás nemáme zas tak špatně,“ zamýšlí se Jakub a prozrazuje, co ho z hlediska cestování ještě láká. „Mým velkým snem je půjčit si auto a projet si západ USA. V národních parcích je překrásná příroda a na pobřeží pak úžasná města jako Los Angeles nebo San Francisco. Hodně mě také láká Kuba nebo Jižní Amerika. Vzhledem k tomu, že ale stále studuji, jsou pro mě velkým limitem finance, takže si na takový výlet budu muset ještě pár let počkat.“ Pokud bude dobrým právníkem, jistě se dočká! ■

STŘÍDÁNÍ

JAKUB KUČERA

PAVEL NOVOTNÝ

„Líbil by se mi Pavel Novotný neboli Becker z Motorletu. Zaujímá mě, jak dlouho má tuto přezdívku a jestli byl problém ji přijmout. A pak také jaké to je hrát neustále pod dohledem táty, který ve stejném klubu dělá šéftrenéra mládeže.“

Cestování má Jakub rád. Jaký je jeho sen?

TRÉNINK

ROZVOJ INDIVIDUÁLNÍCH HERNÍCH ČINNOSTÍ

NOVÝ SERIÁL PROFESIONÁLNÍHO TRENÉRA MLÁDEŽE PFS MILANA TITĚRY O PŘÍPRAVĚ

FOTO: ARCHIV A ONDŘEJ HANUŠ

Specifickou činností ve fotbalu je ovládání míče a s ním spojená celá řada dovedností, které musíme hráče naučit. Jedná se o přihrávání, zpracování či přebírání míče, vedení a obcházení, střelbu atd. Dokonalé provedení vyžaduje velkou řadu opakování a postupné přenášení do složitějších časových a prostorových podmínek. Proto je nutné začít budovat co nejdříve základ k tomu, aby hráč mohl v budoucnu dosáhnout perfektního provedení, zařazovat co nejvíce přeběhů, soubojů a návazností s přítomností míče...

Od nejmladších kategorií rozvíjíme postupně základní herní činnosti. Můžeme si je rozdělit na útočné a obranné.

Útočné: zpracování míče, vedení míče, přihrávání, obcházení, střelba, výběr místa

Obranné: obsazování hráče bez míče (s míčem), obsazování prostoru, odbírání míče

SPRÁVNÉ NÁVYKY

Pokud přejdeme v tréninku do herních cvičení s obránci nebo do průpravných her, tak se již můžeme zaměřit na sledování a rozvoj obou složek. Jedná se o to, aby se hráči snažili přijít na to, jak nejlépe odebrat soupeři míč nebo jak bránit hráče. Následně třeba udělat ukázkou dobrého a špatného provedení. Postupně upevňovat správné návyky. Tato oblast je však spojena již se základní individuální taktikou.

I velmi dobře připravení hráči do ofenzivy mají ve většině případů problémy s obrannou činností. Buď ji

vytrácí a jeho přínos pro tým se minimalizuje jen na pár okamžiků v zápase.

KRITICKÁ MÍSTA A MOTIVACE

Každý trenér, který má hráče vést a snažit se o jeho zlepšení, by měl dokázat najít společně s hráčem odpověď na následující otázky. Po nalezení odpovědi je to již na důslednosti trenéra a motivaci a pili hráče odstraňovat svoje nedostatky. V čem dělá hráč chybu?

Proč ji dělá?

Jakým způsobem chybu odstraníme? Pokud chceme, aby se hráči dostali na vysokou úroveň technických dovedností, je třeba podporovat učení se technice i mimo trénink. Vhodná je forma soutěží nebo testování v době před tréninkem nebo po tréninku. Každý trenér si může vymyslet technické úkoly pro hráče, na kterých mohou kluci pracovat v čase mimo trénink. Vyvarujeme se alespoň z části tomu, že hráči tráví většinu času střílením z místa do prázdné brány, což je ve finále v ničem neposune.

1. PRŮPRAVNÉ CVIČENÍ

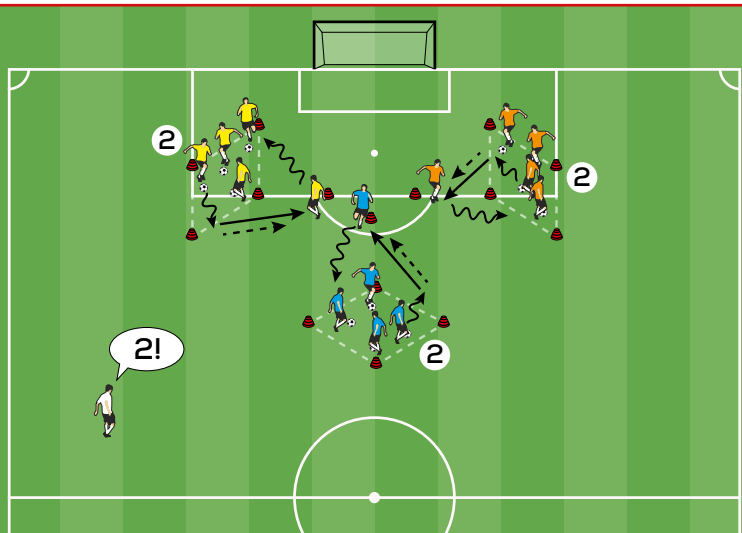
Věková kategorie:
U10–U15

Zaměření cvičení:
Ovládání míče a orientace v prostoru

Název cvičení:
Dribling s výměnou prostoru a narážeče

Slovní popis:
Hráči pracují s míčem ve vymezených prostorech (3–4) a každý z nich má své číslo. Trenér řekne číslo a daný hráč si vymění místo se svým narážečem. Před přihrávkou by měl nahrávač provést aktivní pohyb od kuželu (obránce) a znovu přijmout míč do pohybu směrem do čtverce.

Varianty:
Možnost výměny všech hráčů v prostorech. Na pokyn se mění narážeč a celá skupina se posouvá o jeden prostor vpřed po směru hodin. Možnost nastavit situaci i jako 1 na 1, kdy po přihrávce na narážeče jde hráč po výběhu ze čtverce bránit (pasivně, aktivně).

2. HERNÍ CVIČENÍ

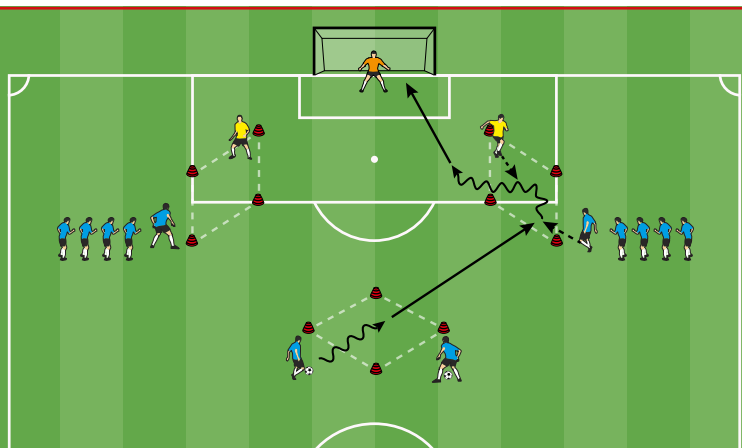
Věková kategorie:
U10–U15

Zaměření cvičení:
Řešení situací 1 na 1

Název cvičení:
Souboje 1 na 1 se zakončením

Slovní popis:
Středový hráč převede míč prostorem (může udělat uvnitř např. klíčku) a přihrává spoluhráči, který se snaží obejít protihráče a vstřelit branku.

Varianty:
Zpočátku lze provést míč třeba mezi tyčemi nebo vytvořit přečíslení 2 na 1.

3. PRŮPRAVNÁ HRA

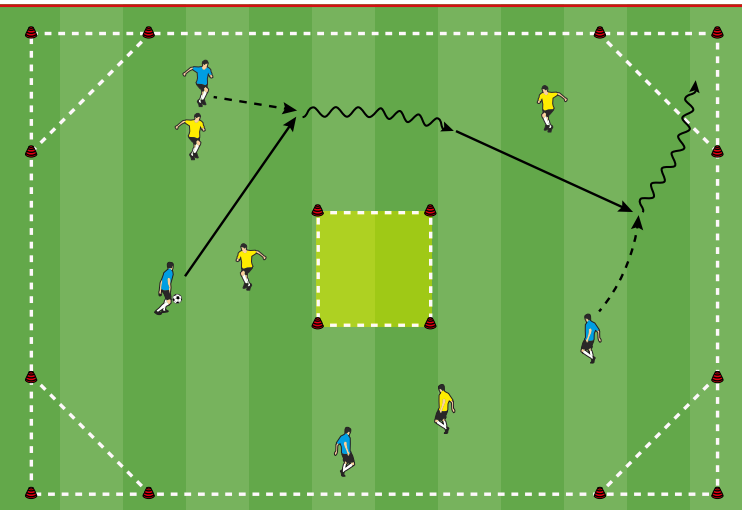
Věková kategorie:
U10–U15

Zaměření cvičení:
Výběr místa

Název cvičení:
4 na 4 s rohovými brankami

Slovní popis:
Hra v počtu 4 na 4 s vymezenými rohovými prostory (brankami). Hra se odvíjí v prostorech mimo středový čtverec. Cílem je, aby hráči dokázali dovést míč do vymezeného prostoru v rozích. Zaměření je na výběr místa pro příjem míče od spoluhráče a možnosti co nejrychlejšího skórování. Útočníci se snaží o volné prostory blízko branek.

Varianty:
Můžeme místo prostorů využít minibranek. Hráči mají vymezené jen dvě branky křížem proti sobě.

4. PRŮPRAVNÁ HRA

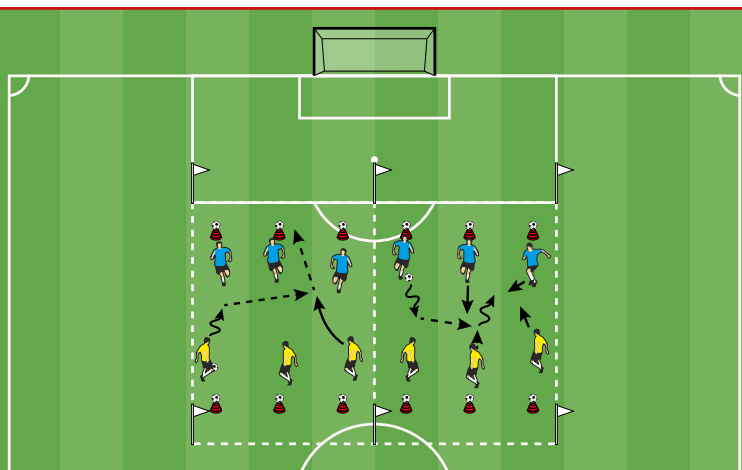
Věková kategorie:
U10–U15

Zaměření cvičení:
HČJ ve hře (ofenzivní i defenzivní), změna – útok × obrana

Název cvičení:
Sestřel co nejrychleji 3 míče

Slovní popis:
Hra dvou týmů v počtu např. 3 na 3. Cílem je dokázat sestřelit míče soupeře (kužely, tyče) dříve než soupeř. Trenér sleduje využívání a efektivitu HČJ (může si stanovit jednu stěžejní činnost, na kterou se zaměří). Po trefení míče rozehrává soupeř.

Varianty:
Velikost prostoru, počet hráčů (1 na 1, 2 na 2, 3 na 3 atd.)

MLÁDEŽ

SRDCAŘ Z ĎÁBLIC

ONDŘEJ MOŠNIČKA SI V ŠESTNÁCTI UŽ NĚKOLIKRÁT ZAHRÁL ZA DOSPĚLÉ „ÁČKO“

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: ARCHIV ONDŘEJE MOŠNIČKY

Je mu jen šestnáct let, přesto ONDŘEJ MOŠNIČKA z Ďáblic opakovaně nastoupil za tamní „áčko“ mužů v I. A třídě. V jednom zápase na zimním turnaji dokonce odehrál celé utkání s kapitánskou páskou na ruce a k tomu proměnil penaltu. Není divu, že jeho táta, předseda SK Michal Mošnička, to pak měl na rozlučce hodně drahé. Ondra je také velký srdcař – odmítl nabídky na přestup a zůstal v Ďáblicích, kde válí už jedenáctým rokem.

■ Fotbalové začátky – co ho přivedlo k fotbalu:

Již odmala jsem jezdil s tátou na různé fotbalové turnaje koukat se na staršího bratra, a tak byla volba jasná – stát se fotbalistou. Dnes už jedenáctým rokem hraju v Ďáblicích a jsem za to rád. Měl jsem sice nějaké nabídky z dorostenecké ligy, ale nakonec je to stejně zatím nejlepší zde v Ďáblicích.

■ Důležité kroky v kariéře:

Příchod trenéra Martina Horvátha, bez něj bych hrál, respektive asi celý tým by hrál, takzvaný prales. Podstatná byla i minulá sezona, ve které jsem odehrál 155 minut za „A“ tým mužů v I. A třídě, naskočil jsem jako střídající do pěti zápasů.

■ Nejoblíbenější trenér:

Martin Horváth, František Peřina, Martin Průša, Jiří Černý.

■ Fotbalový vzor:

Marco Reus.

■ Oblíbený klub:

Borussia Dortmund.

■ Neoblíbený klub:

Bayern Mnichov.

■ Poslední výsledek A-týmu mužů Ďáblic v sezoně:

Výhra 6:1 proti Kolovratům.

■ Jaký nejlepší zápas kdy osobně odehrál:

Nejlepší zápas byl, když jsem si mohl poprvé zkusit zahrát za „A“ tým mužů na zimním turnaji v Kyjích. Odehrál jsem celý zápas, od chlapů jsem dostal kapitánskou pásku, obdržel jsem žlutou kartu a ke konci mě nechali kopat penaltu, kterou jsem

proměnil. Táta to měl na rozlučce hodně drahé.

■ Jaký nejlepší zápas kdy viděl:

Borussia Dortmund vs. Real Madrid v roce 2013. Borussia vyhrála 4:0, když Robert Lewandowski nastřílel všechny branky a Dortmund následně postoupil do finále Ligy mistrů.

■ Nejlepší spoluhráč v týmu:

Dominik Cingel.

■ Sportovní cíl:

Hrát fotbal pro radost a pořád se dál zlepšovat ve všech směrech.

■ ... a kdyby to nevyšlo ve fotbale – čím chce být:

Studuji druhý ročník obor informatika, tak něco v této oblasti.

■ Dělá i jiný sport než fotbal:

S maminkou Alžbětou

Mošnička si zahrál už i za dospělé.

Hraju i tenis, florbal, jezdím na kole, lyžuji.

Mimosportovní zájmy:

Mimo fotbal hraju ještě na bicí. A také trénuji v Ďáblicích malé děti, ročník 2009.

Nejlepší relax a odpočinek:

Rád relaxuji například v bazénu a nejlepší odpočinek pro mě je, když si můžu jen tak ležet v posteli.

Oblíbené jídlo:

Pizza.

Oblíbená hudba (skupina, interpret):

Obecně rock, například Iron Maiden a skupina mého bratra Lajna.

Prospěch ve škole:

Mohl by být lepší.

Počet přátel na Facebooku:

358 přátel.

INZERCE

ROZSTŘEL

SPARTA NEBO SLAVIA — SPARTA

RONALDO NEBO MESSI — ANI JEDEN

ÚTOČIT NEBO BRÁNIT — BRÁNIT

BLONDÝNY NEBO BRUNETY — BRUNETKY

PREMIER LEAGUE NEBO BUNDESLIGA — BUNDESLIGA

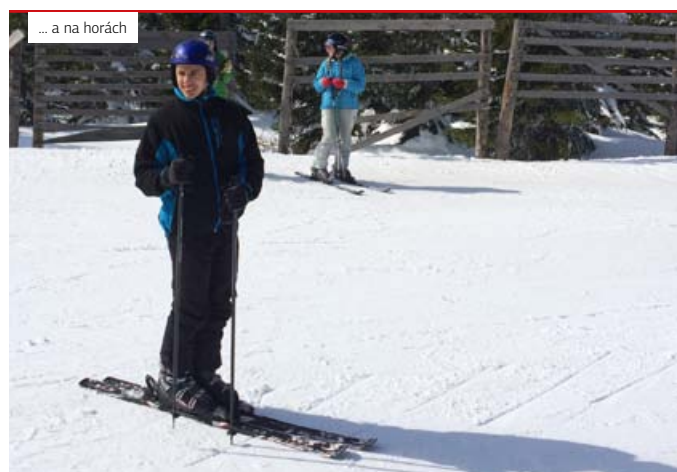
OČIMA TRENÉRA

„Ondra je především poctivý, hodný, pracovitý a slušný kluk. Dal si cíl, že bude hrát v Ďáblicích za áčko, což se mu už podařilo. To je docela velká věc nastupovat v šestnácti letech za chlapy. Nedávno měl nabídku na přestup do ligového dorostu Admiry, ale odmítl ji. Chtěl zůstat v Ďáblicích, kde ho to strašně baví, což ukazuje, jak velký je to srdcař. Na hřišti vyniká velkým přehledem o hře, a i když rychle vyrostl a je dost vysoký, což mu možná trochu ubírá na rychlosti a koordinaci, dohání to tím, že situace dokáže výborně přečíst. Jestli by to jednou mohl dotáhnout do ligy? Těžko říct. Potřeboval by asi větší ambice, víc chtít. Ale po ligových trávnicích běhá hodně hráčů, kteří nejsou extra talentovaní, ale makali na sobě a měli štěstí. Při nějaké dávce štěstí by to Ondra mohl zvládnout.“

Martin Horváth, trenér staršího dorostu a vedoucí mládeže SK Ďáblice, trenér IFS

Ondřej coby fotbalový capart...

... a na horách

CHCETE SE ZVIDITELNIT?

INZERUJTE VE SPECIÁLU!

- MOŽNOST JAK NA SEBE UPOZORNIT VE FOTBALOVÉM PROSTŘEDÍ
- DISTRIBUCE MEZI PRAŽSKÉ KLUBY A NA DALŠÍ DŮLEŽITÉ ADRESY
- NÁKLAD: 5500 KS

CENÍK:

■ II. A III. OBÁLKA:	12 000 Kč	[210 × 297 mm]
■ IV. OBÁLKA:	15 000 Kč	[210 × 297 mm]
■ CELOSTRANA:	8 000 Kč	[210 × 297 mm]
■ PŮLSTRANA:	4 000 Kč	[210 × 150 mm]
■ PODVAL:	3 000 Kč	[210 × 70 mm]

LEGENDA

ANDREJ KVAŠŇÁK CHODÍCÍ MUŽ, KTERÝ BYL VŠUDE

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI HISTORIE PRAŽSKÉHO FOTBALU JAK JE (MOŽNÁ) NEZNÁTE

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Návrat z Mexika na počátku roku 1966.
Zcela vlevo v sombreru Vladimír Táborský.

V Budapešti jsme prohráli 0:2. Pak ale Maďaři nečekaně podlehli Dánům. Stačilo je porazit v pražské odvetě a letenky na mexické MS 1970 by byly naše. Jenže ani ten zápas se nevyvíjel podle našich představ; ve 48. minutě jsme prohrávali 1:3. Tři minuty poté ANDREJ KVAŠŇÁK vyslal na maďarskou branku hlavičku jako z praku, gólmán nestačil ani zvednout ruce. Autor kontaktního gólu pak strhl celý tým k mohutnému náporu, který ve zdánlivě ztraceném zápasu zajistil alespoň remízu 3:3. Naděje přežila a vyprodaný stadion donekonečna skandoval: „Ať žije Kvašňák!“

Pár měsíců poté jsem jeden článek ve Světě v obrazech, kde jsem tehdy působil, doprovodil titulním snímkem z onoho utkání. Andrej na něm jásal nad velectenným gólem a zároveň jako kdyby vyzýval fotbalové bohy k podpoře svého týmu. V té době už působil v Belgii, a tak se o té obálce dozvěděl až od reprezentačních spoluhráčů na druhé straně Atlantiku. Po návratu z Mexika dorazil dokonce do redakce pro pár výtisků. Vzpomněl

jsem si, jak po té báječné trefě došel k brankáři Szentmihályimu, s úsměvem ho pohlídl po hlavě a cosi mu špitl do ucha. Nedalo mi to a zeptal jsem se, co to tenkrát bylo. „No čo,“ řekl Andrej svou nenapodobitelnou českoslovenštinou. „Řekol jsem mu, něch si to zasa až moc nebere. Že aj tak mu dáme ešte jeden.“ Szentmihályi si problematickou útěchu vyslechl ve své mateřštině. V Kvašňákových rodných Košicích uměl v jeho

generaci maďarsky alespoň trochu snad každý jejich obyvatel.

EPOCHÁLNÍ OBJEV

Funkcionář košické Jednoty se zastavil u plácku, na kterém kopali kluci, a na první pohled ho zaujal kluk samá ruka, samá noha, v pohybu trochu neohrabaný, ale s míčem mimořádně šikovný. Vzal si ho stranou, dal mu trochu peněz a řekl: „Chceš hrát v klubu? Dej si udělat fotku na počkání a přines ji do sekretariátu. Uděláme ti legitimaci.“ Po jeho odchodu kluci Andreje ukecali, ať jim raději všem koupí zmrzlinu. Podlehl, ale pak se za to styděl. Kde teď vzít na zaplacení fotografii? Dárci se raději vyhýbal jak čert kříži. Neměl to snadné, Kvašňákovi bydleli pár kroků od stadionu. Jednou nebylo úniku. Pan Bauer se

kupodivu nezlobil, pouze tentokrát nenechal nic náhodě. Vzal talentovaného borečka k fotografii, pak na stadion a bylo to. Pár týdnů nato hrál Andrej jako desetiletý žák Jednoty poprvé v Praze na Bohemce. A hlavní město mu padlo do oka. Když se sem po letech vrátil, byl už hotový prvotřídní plejer. Na Spartě se přes noc stal hvězdou první velikosti. Málokdo ho dokázal oddělit od míče, vodil si jej vnějším nártem nohy, vzdálenější od dotírajícího protihráče. Věděl, kdy a kam přihrát, a dělal to na zlomek vteřiny a na pár decimetrů přesně. Levačkou dokázal tvrdě vypálit i z dálky. Jeho výborná hra hlavou nebyla dána jen vytáhlou postavou, ale hlavně a především: snad ani neměl nervy a po celý zápas se dokázal pohybovat od branky

Cyranovský nos, absolutní soustředění na míč a položení do rány vždy nebezpečnou levačkou – tak ho pamatuje fotbalová Praha.

Spartan století. Fanoušci mu roku 2001 dali přednost před nesmrtelnými hvězdami, jakými byli Pilát, Káda nebo třeba Nejedlý.

Snímek z obálky Světa v obrazech. Andrejovým charakteristickým znakem ve velkých bitvách bývaly odhozené chrániče a stulpný spuštěné ke kopačkám. Jemu to sudí zpravidla tolerovali.

Říkali mu Hajaja. Ale byl to obětavý, neúnavný a nezlomný bojovník s rváčským srdcem.

ANDREJ KVAŠŇÁK 19. 5. 1936–18. 4. 2007

Pro fanoušky si vždycky uměl najít chvíli. I pro ty nejmenší.

Post: stažený střední útočník

Hráčská dráha: 1946 Jednota Košice, 1951 OUPZ 2 Košice (mistr republiky mladšího dorostu 1953 a dorostu 1954), 1954 Spartak VSS Košice, 1955 DA Trenčín a bezprostředně poté Tan-kista Praha, 1956 Dukla Pardubice, 1957 liga, na podzim Jednota Košice, 1960 Sparta Praha, 1969 FC Melechen (Belgie), 1972 Viktoria Žižkov, dále Sklostroj Turnov a Tatran Zlíčín

Mezistátní utkání: 47 v letech 1960 až 1970, 13 gólů; vicemistr světa 1962, účastník MS 1970, třetí na ME 1960 (tehdy pod hlavičkou Poháru národů)

Bilance v lize: 248 utkání v letech 1957 až 1969 (202 v dresu Sparty), 83 gólů; mistrovské tituly 1965 a 1967

Mimořádné ocenění: 2001 vítěz ankety Sparta století

k brance. Byl u každého rohu, ať se kopal na jeho či soupeřovu branku. Trenéra a jeho pokyny respektoval, ale po příchodu na hřiště se vedení týmu ujal sám.

LÁSKA FANOUŠKŮ

Uměl to s rozhodčími. Lekali se, už když se k nim blížil. Když je chválil, jak

velkoryse řídí hru, nebyli si nikdy jisti, zda to není jen krutá ironie. Mnohdy byla. Ale vystupoval vždy korektně. Jenom při tom hrál pro tribuny velikou pantomimu. Rozhazoval a lomil rukama, celým tělem vyjadřoval údiv nebo rozhořčení. Gestikulací dokázal divákům signalizovat třeba i pochvalu sudímu, souhlas s jeho verdiktem.

Fanoušci Sparty ho milovali, ti druzí ho alespoň obdivovali. Dostal láskyplnou přezdívku podle každodenní rozhlasové pohádky na dobrou noc: Hajaja. Dokázal zpomalit hru, uspat soupeře a v tu chvíli vyrazit k bleskurychlému úderu!

Herec, bavič, hecř, uznávaný šéf týmu. Ale především pan Hráč.

Byl jedním z hlavních pilířů nezapomenutelného týmu vicemistrů světa z roku 1962. Bok po boku s Josefem Masopustem tam s každým soupeřem válčil o střed pole. Většinou jej ovládli ti dva. O Andrejovi tam kterýsi novinář napsal: „Po hřišti jen chodí, ale je všude!“

DROBNÉ KLEPY

KDYŽ DEBUT, TAK S GÓLEM

Roku 1954 národní mužstvo na skvělé Maďary nemělo a 24. října jim v Budapešti podlehl 1:4. Ale v předzápase už se zabýlaskalo na lepší časy: naši dorostenci soupeře vyklepli. Na levém halvu si poprvé zakopal v dresu se lvíčkem i Andrej. Trenér Anton „Ajči“ Bulla ho pověřil nejobtížnějším úkolem – uhlídat Bukoviho, který byl považován za příštího Puskáse. Nápadně nervóznímu čahounovi se z té odpovědnosti neudělalo dobře, před zápasem byl schopen požírt jen čaj a suchary. Uctíváný budapešťský supertalent na něm ale pak ztroskotat hned při své první akci. A jeho strážce svůj výkon v závěru zápasu korunoval čtvrtým gólem – nádhernou střelou z dobrých třiceti metrů!

Premiéru v reprezentačním áčku prožil 1. května 1960 na Strahově proti Rakousku. Té neděle Josef Masopust poprvé předvedl svůj slavný slalom: uprostřed hřiště vypíchl soupeři míč, obklíčoval patery Rakušanů a došel až do „kuchyně“. V polovině utkání však musel pro zranění odejít z trávníku. Přišel bratislavský útočník Pavol Molnár a Kvašňák stáhl do zálohy. Molnárovi se nic nedařilo, po dvaceti minutách opustil hřiště i on. Hlas lidu si v té chvíli doslova vynutil Kvašňákův návrat do středu útoku. Naskočil ostravský halv Josef Ondračka, Andrej se vrátil na své místo. Oslavil to gólem – i tentokrát posledním. Vyhráli jsme 4:0.

PRAHA JE PRAHA

V jednom měl jasno už od svých prvních, ještě dorosteneckých úspěchů. Chtěl do Prahy! Snad mu to někdo poradil, snad na

to přišel sám, tak či onak byl skálopevně přesvědčen, že z hlavního města je do reprezentace blíže. Jeho příběh to ostatně potvrdil. V Košicích by mu snad ještě odpustili odchod na bratislavské Tehelné Pole. Když však po něm sáhla Sparta, nechťli o přestupu ani slyšet! Dokonce rozpoutali aféru, která mohla kandidáta reprezentace nadlouho vystavit do ofsajdu. A klid nenastal ani po schválení transferu. Ještě dlouho potom pokaždé, když Sparta hrála v Košicích, byl Kvašňák pro tribuny zavřenímhodným „Judášem“. Na Letnou přišel zároveň s Josefem Vojtou z Ústí nad Labem. Na prvoligové záchraně týmu v ročníku 1959–60 měli ti dva lví podíl, ale Andrej přece jen většín. V posledním kole v Žilině v přímém souboji o záchranu se o poločas za stavu 0:2 zdálo být všechno ztraceno. V šatně bylo jako na pohřbu, když se ujal slova: „Kluci, ještě jsme nepře-

hráli. Vertě mi! Vyrovnáme.“ Pak se obrátil na střelce Maška: „Vendo, čakaj uličku!“ Ta ulička opravdu přišla a následná remíza s cenou zlata si vynutila baráž na neutrální půdě v Brně. Tam pak rudí vyhráli 2:0.

KORIDA V MONTEVIDEU

Dokázal si naklonit i hlediště, které na počátku utkání stálo jako jeden muž na straně soupeře. Dokonce i v Jižní Americe! V Montevideu nastoupil proti rudým v blankytném dresu Peñarolu i borec oblíbený pro své žertíky – samozřejmě na účet soupeře. Spartaňany varovali, že rád roztrhne protihráči trenýrky. Opravdu to udělal Kvašňákovi. Ten ale bleskurychle sám dokončil dílo zkázy, s trenýrkami v rukou vyrazil proti šprýmaři, mával jimi po způsobu toreadorů a křičel: „Olé, olé!“ Diváci pohotový vtip bouřlivě aplaudovali. Od té chvíle byl hlavním hrdinou večera on!

HISTORIE

ZA KORUNKU NA TALENTY

**KAPITOLY Z DĚJIN PRAŽSKÉHO FOTBALOVÉHO SVAZU:
ZROZENÍ A PRVNÍ DĚTSKÉ KRÚČKY DOROSTENECKÉ LIGY**

TEXT: MILOSLAV JENŠÍK FOTO: ARCHIV AUTORA

Velkým objevem premiéry dorostenecké ligy byl i spartan Václav Mašek. Na snímku jako kapitán ligového týmu roku 1970 proti Dukle (2:1). Z vojáků jsou na snímku Ivo Novák (3) a Pavel Dyba.

Chlapci ze Zlína (pod vnučeným jménem Gottwaldov) vyřadili ve čtvrtfinále Slavii (v dobovém zmatení pojmů Dynamo) a v semifinále Spartu (tehdy Spartak Sokolovo). Praha trnula obavami, zda valašští ogaři ve finále premiérového ročníku dorostenecké ligy do třetice nepřehrají i Duklu! Armádní klub měl jen hrstku příznivců, valná většina obce pražských fanoušků mu v padesátých letech minulého století nepřála nic dobrého. Ted' však byla v sázce (byť šlo „jen“ o teenagery) fotbalová čest a sláva matky měst!

První dějství finále se odehrálo ve Zlíně. Dukla vyhrála 2:1 a Praha si zhluboka oddechla. Ještě samozřejmě nebylo vyhráno, ale zatímco sešívání i rudé dokázali Zlínští porazit také na pražské půdě, teď ztratili domácí zápas...

Rozhodnutí mělo padnout v sobotu 18. července 1959 na Strahově. I když to bylo uprostřed fotbalových prázdnin, sešlo se na tribuně a v ochozech

stadionu bezmála pět tisícovek diváků. Takový respekt si za jediný rok vydobyla dorostenecká liga!

PRAHA NA CELÉ ČÁŘE

Na startovní čáře na podzim 1958 měla soutěž sedm skupin po deseti týmech – tři v Čechách, po dvou na Moravě a na Slovensku. Hrál se jako předzápasy ligových nebo divizních utkání. K obvyklému

vstupnému se vybírala koruna navíc na rozvoj mládežnického fotbalu; opravdoví fanoušci ji přidávali ze srdce rádi. Prahu reprezentovala obě „S“, Dukla, dejvická Aritma a Tesla Žižkov. Ligu si zahráli i ve Kbelích, ale ty tehdy ještě byly za hranicemi města.

Pražské týmy byly rozloženy do všech tří českých skupin. Jednu vyhrála Dukla před Slavií, druhou Sparta před Aritmou, třetí chlapci ze Žižkova. Pět želízek v ohni: tři první a dvě druhá místa! Lepší už to prostě být nemohlo!

Podzimní senzací byla Sparta pod taktovkou zkušeného trenéra mládeže Josef Čiháka. Všechny devět zápasů vyhrála fantastickým souhrnným skóre 65:0! Jenže na jaře na

Letné povolali do ligového áčka útočníky Václava Maška a Jiřího Miku a ti pak v závěrečných bojích o dorostenecký primát moc chyběli.

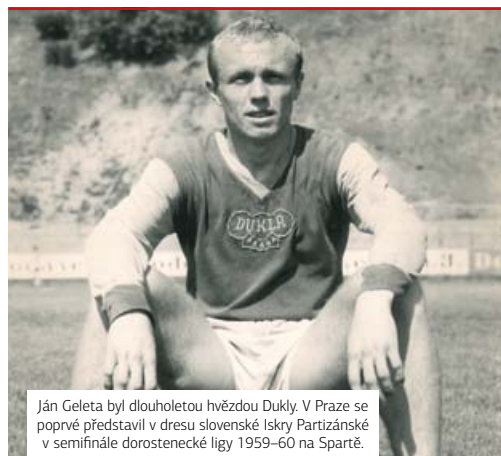
V Dukle byl trenérem mládeže Bohumil Musil, kterému všichni říkali Mirek. Pomáhali mu třeba hokejový internacionál (ale svého času také fotbalista Sparty) Jiří Tožička nebo někdejší ligový záložník rudých, Kladna a posléze i Bohemky Vladimír Čermák. Dukla v nadstavbových kolech ligy porazila Trnavu, Prešov...

MODROŽLUTÝ KONCERT

... a ve finále i Zlín! Po prohře na vlastním hřišti nezbyvalo trenéru Moravanů Jaroslavu Kulichovi, rovněž někdejšímu výtečnému ligovému halloví, nic jiného, než svou jedenáctku

Před utkáním se Španělskem (1:0) na MS 1962 zleva Popluhár, Schroj, Lála, Masopust, Pluska, Novák, chilský masér, před nimi JELÍNEK, Adamec, Kvašňák, Scherer a autor gólu Štibrányi.

Ján Geleta byl dlouholetou hvězdou Dukly. V Praze se poprvé představil v dresu slovenské Iskrý Partizánské v semifinále dorostenecké ligy 1959–60 na Spartě.

Dukla roku 1963 se dvěma premianty dorostenecké ligy 1958–59: zleva Čadek, Pluskal, Dvořák, Safránek, Pavel Kouba a Kučera, v popředí Brumovský, Vacenovský, GELETA, JELÍNEK a Masopust.

Bohumil „Mirek“ Musil byl prvním trenérem dorostu Dukly a na třetí pokus ho roku 1959 dovedl k mistrovskému titulu. Portrét jej ale představuje zhruba o půldruhého desetiletí staršího.

Bohemians roku 1963 se dvěma odchovanci prvního mistra dorostenecké ligy: zleva Houška, Trčka, HORÁK, HOLEČEK, Piša, Kopsa a Janovský, v popředí Mottl, Hubálek, Kratochvíl a Pohůňek.

v rudých dresech neustále pobízet k vytvoření ofenzivního tlaku. To ale byla voda na mlýn modrozlutým Pražanům. Jejich útočný kvintet rozebíral zadní řady soupeře vtipnou kombinací. A brzy začaly padat góly! Ukazatel stavu utkání se zastavil až na skóre 7:0!

Hvězdou mladé Dukly byl vysoký, statný centrforvard Ferdinand Dvořák. Díky svému fyzickému fondu dovedl tvrdě vypálit, ale valnou většinu svých vrstevníků předčil i míčovou technikou. Viděl jsem ho dát dva góly nůžkami přes hlavu. Na kaž-

dém kroku se dalo slyšet, že se před ním brzy bude třást celá první liga dospělých. Svě odvedl i proti Zlínu. Ale toho letního podvečera ho zcela zastínil blondák, který dirigoval hru útoku z levého křídla.

Finálový mač jsem sledoval po Večerní Prahu. A že se po něm ostatní novináři sesypali na šťastného Musila, využil jsem známosti s Jiřím Tožičkou, který mě pár let předtím trénoval jako hokejového dorostence, a vyptal se ho na jednotlivé novopečené mistry. Skoro o každém pověděl něco pěkného, až došlo na

levé křídlo. „Pepík to dotáhne nejdál, uvidíš,“ řekl. „Už zítra může hrát ligu dospělých. A když si to nepokazí, čeká ho národák!“

Josef Jelínek si to nepokazil. Dítě hřiště, syn správce tehdejšího sportovního stánku Čafky už na první pohled vypadal o několik let starší než jeho spoluhráči. Očividně zralejší bylo i jeho ovládnutí míče a kombináční důvtip. A to vše korunovala chladnokrevnost naprosto nepřiměřená jeho věku.

Cesty fotbalových osudů bývají nevyzpytatelné. Ferda Dvořák zkusil ligové

šťěstí ve Slavii, ale neprosadil se. Zato Jelínek už na podzim naskočil do mistrovského mužstva vojáků. A tři roky po strahovském finále se v Chile stal vicemistrem světa!

Mimochodem: šest hráčů z mistrovského dorostu Dukly později hrálo první ligu dospělých ve vršovickém Ďolíčku: první tam dorazili Antonín Holeček a Jiří Jílek, o maličko později Václav Horák, potom brankář Ctibor Šindelář, posléze i František Jílek a „na stará kolena“ roku 1972 také Jelínek. To mužstvo právě převzal „Mirek“ Musil...

DOBOVÉ STŘÍPKY

NEŽ PŘIŠLA LIGA

Až do jejího vzniku neumožňoval systém dorosteneckých soutěží prokázat skutečnou sílu jednotlivých regionů; do závěrečných bojů postupoval z každé župy či později kraje vždy pouze jeden tým. A probít se vyřazovací pyramidou až na vrchol, k tomu byla potřebná i notná dávka štěstí. Přesto hned první dorostenecké mistrovství Československa v roce 1938 přineslo úspěch Praze: Slavia ve finále porazila brněnské Židenice (dnešní Zbrojovku) 2:0 a 6:3. Útok sešíváných tehdy vedl Čestmír Vycpálek, budoucí hvězda turínského Juventusu a trenérská ikona italského fotbalu. Českomoravskou soutěž v letech nacistické okupace vyhrál roku 1942

ČAFC Vinohrady s příštími legendami Aloisem Jonákem a Jiřím Trmkou a 1943 Sparta. Tři roky poté už ve svobodné zemi vyhráli dorostenecké mistrovství Čech Bohemians; celostátní finále se tehdy neuskutečnilo. Roku 1948 byli za žhavé favority považováni mladí slávisťové, ale cestu do finále jim přehradil SK Prostějov.

Dál metropole po řadu let jen paběrkovala. Pouze roku 1949 Bohemka a 1953 Bílá Hora se probojovaly do finálové skupiny mistrovství republiky a skončily čtvrté. V tehdejší kategorii mladšího dorostu patřilo roku 1952 třetí místo Čechii (tehdy pod hlavičkou Škoda) Smíchov a rok nato čtvrtá pozice Čafce (v té době Tatraru Stavomontáže B).

NA PRAHU NOVÉ SOUTĚŽE

To už se ve fotbalových kuloárech nahlas přetřásal námet na vytvoření ligy, když roku 1957 poprvé do hry výrazně zasáhla mladá Dukla. Musilovi chlapci se probojovali až do finále, ve Zlíně uhráli nerozhodný výsledek, ale doma pak „Kulichovcům“ podlehli 1:2. Po roce znovu došli až na dosah titulu, ale po pražské remíze v rozhodujícím zápase prohráli na Kladně 0:1. V tom soutěžním roce se dorostenecká liga testovala na Slovensku. Výsledek vedl k jednoznačnému závěru: půjdeme do toho v celé republice!

A PRAHA VÁLELA DÁL

Ve druhém ročníku ligy byl počet skupin rozšířen na osm. To už v ní hráli také Klo-

kani. Do čtvrtfinále vedle nich postoupila i Dukla, Sparta a žižkovská Tesla. Letenští se probili až do semifinále, ale tam je zastavila Iskra Partizánské s Jánem Geletou v záloze a Karolem Joklem v útoku. Před třetím ročníkem došlo k zúžení na pět skupin (tři v českých zemích, dvě na Slovensku). Dukla v semifinále klopýtla o Jiskru Otrokovice. Ale napočtvrté po dvou letech, v nichž prvenství patřilo Lokomotivě Košice a Slovanu Bratislava, se konečně prosadili Čihákovci kluci ze Sparty. V mistrovské sestavě tehdy byli Vladimír Tábořský, Václav Migas, bratři Bouškové... Rudí si prvenství zopakovali dva roky poté. Roku 1966 se slavilo v Edenu, v následujících dvou letech znovu na Letné...

CIVIL

PŘÍRODA MĚ NABÍJÍ ENERGIÍ

KAPITÁN SLOVANU KUNRATICE JAN SVOBODA PROPADL BIVAKOVÁNÍ

TEXT: ŠTĚPÁN ŠIMŮNEK FOTO: PAVEL JIŘÍK ST.

Třetím rokem hraje za Slovan Kunratice, kde zároveň dělá kapitána. A zhruba stejně dlouho se JAN SVOBODA věnuje i svému největšímu koníčku, bivakování – zjednodušeně řečeno volným pobytům v přírodě. Během nich dokáže usměvavý sympaták vypnout, hodit starosti za hlavu a nechává se nabíjet energií. A tak jakmile mu to pracovní a fotbalové povinnosti dovolí, což je tak jednou měsíčně, s partou kamarádů z vysoké školy se sebere a alespoň na jednu noc mizí z Prahy do „divočiny“.

Honza, který má profesně na starosti (nejen) administrativu ve firmě prodávající tepelné zářiče, vyrůstal v centru Prahy. Možná i proto z městské džungle rád „utíká“ do té přírodní. „Dřív jsem si to, že jsme bydleli v Žitné, ohromně užíval. Když jsme šli s kamarády třeba někam do klubu, tak v noci všichni řešili, jak se dostanou domů. A já to měl kousek,“ vzpomíná. „Jenže pak se to otočilo a dnes jsem rád za každou příležitost, kdy můžu vypadnout z Prahy. Příroda mě nabíjí obrovskou energií, člověk vypne, kochá se a všechny starosti hodí za hlavu,“ vysvětluje.

OD KVĚTNA DO ŘÍJNA

Bivakování, jež je často spojeno s čundry, propadl „Svobodák“ někdy před dvěma a půl lety. Se třemi kamarády z Vysoké školy zemědělské, kde vystudoval podnikání a administrativu, tehdy vyrazili do Brd. „Strašně přšelo a mysleli jsme si, že celý výlet je v troskách. Ale náhodou jsme narazili na přístřešek s nachystaným ohništěm a nakonec jsme si to moc užili. Bylo to poprvé, kdy se nám povedlo přespat takhle venku.“

Jak konkrétně vlastně tento koníček vypadá, ilustruje Honza na poslední

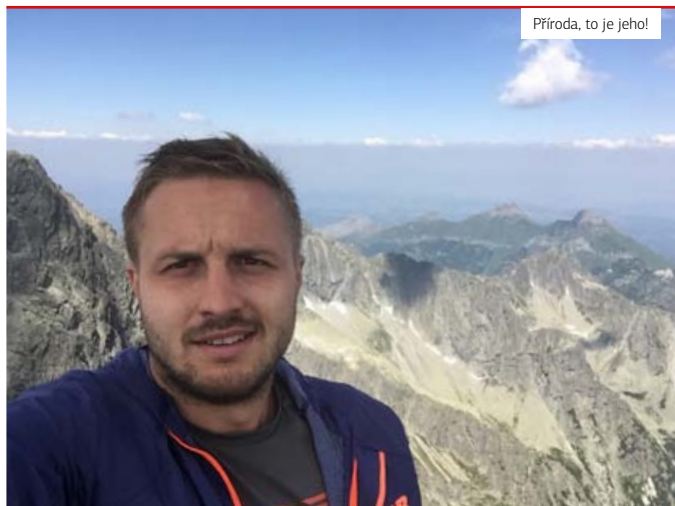
tůře, kterou s partáky podnikl. „Někdy v sobotu odpoledne jsme se sebrali a dojeli na zříceninu u Plzně. Ani jsme pořádně nevěděli, kde to je, jen jsme na internetu narazili na místo, které se nám líbilo, to jsme pak našli na mapě a vyrazili. Udělali jsme si tam oheň, popili, pokecali, přespalí a užívali si to.“

Nocování v přírodě – zpravidla tak Honza s kumpány stráví jednu až dvě noci – nemá žádná striktně daná pravidla. Někdy se spí pod širákem, jindy pod celtou či ve stanu. „I když letos na jaře v Orlických horách jsme to nedodrželi. V noci byla docela zima a věděli jsme, že se blíží bouřka. Přístřešky, které jsme si vyhlédli, už ale byly zabrané. Když přišel déšť, všechno nám promoklo – stany, spacáky, oblečení. Naštěstí jsme si narychlo dohodli pobyt v chatě, ve které jsme byli na pivu. Ale obecně preferujeme nocleh bez stanů, ideálně pod širákem,“ líčí.

Bivakování pochopitelně není celoroční záležitostí. „Jezdíme zhruba od května do října, protože pak už jsou noci opravdu studené a člověk musí mít pomalu až polární výbavu,“ objasňuje s tím, že do přírody s kamarády vyrazí v průměru jednou za měsíc. „Bylo to častěji, ale poslední dobou, jak člověk stárne a pracuje, je to horší s časem. Aby si čtyři lidi dohodli stejný termín, to je strašně složité.“

NENUCENÁ I NUCENÁ PAUZA

S fotbalem začínal Honza jako malý capart ve Slavii, kde však vydržel pouhý půlrok. „Trénoval tam dědův známý, tak mě tam rodiče dali. Ale skončilo to tak, že jsem vždycky brečel, že nechci na trénink, tím pádem jsem toho nechal,“ popisuje a dodává, že si od fotbalu dal pauzu úplně. ➔

Bivakovat se nedá celý rok, a tak Honza jistě občas vyjde jen tak do centra.

Znovu s ním začal až relativně pozdě. „Po odchodu ze Slavie jsem chodil na vodáka, pak jsem se dal na atletiku. Tam jsem postupem času zjistil, že mě nejvíc bavilo, když jsme na konci tréninku hráli fotbálek. To ve mně znovu vyvolalo chuť hrát fotbal,“ vzpomíná na dobu, kdy mu bylo nějakých třináct let.

Tehdy vyrazil se spolužákem ze základní školy na trénink do Sparty Krč a už tam zůstal. „Občas jsem v dorosteneckém věku trénoval i s áčkem, které tehdy hrálo třetí ligu a koučoval ho pan Šimurka. Tenkrát jsem byl přece jen docela rychlý, možná i hubenější,“ směje se. „Zápas jsem si tam za chlapy sice nikdy nezahrál, ale i tak to byla dobrá zkušenost.“

Pak ovšem přišla další pauza, tentokrát nucená – „Svobodák“ si přetrhl vazy v koleni. „Když jsem znovu začal hrát, už to nebylo ono, asi se na mně

podepsalo i to zranění. Sice jsem stabilně kopal za A-tým, ale tehdy už Krč nehrála třetí ligu, ale přebor, potom už I. A třídu,“ sumíruje.

Pak ovšem Honza vypadl ze sestavy. „Byl jsem docela naštvaný a chtěl jít jinam. Vyřešilo se to tak nějak samo, ráz naráz. Na druhém mistrovském zápase jsem potkal tehdejšího kapitána Kunratic Karlose s panem Molem, který mě trénoval v dorostu v Krči a v té době už se angažoval v Kunraticích. Vysvětlil jsem mu svou situaci, a přestože byl poslední den přestupového termínu, podepsal jsem přímo po zápase přestupní lístek do Slovanu, asi i trochu na truc.“

SLOVAN ZDOBÍ DOBRÁ PARTA

Tým, který univerzální záložník (za zápas vystřídá někdy až tři posty) posílil, byl v té době v těžkém útlumu –

spadl z přeboru a po podzimu 2012 měl v I. A třídě na kontě jediný bod. „Naštěstí jsme ale udělali úspěšnou šňůru a zachránili se. To nás hodně stmělilo, vytvořila se skvělá parta, která je tam i přes velkou obměnu kádru dodnes. Myslím, že to je právě to, co Kunratice zdobí. I díky tomu mi Slovan ohromně přirostl k srdci.“

Ani Honzova druhá sezona však nebyla procházka růžovým sadem. „Opět jsme měli sestupové starosti. Ztratili jsme první půlrok, vystřídali se dva trenéři a my prvních pět kol prohrávali o gól, což na psychice nepřídává. Po zimě ale přišel současný trenér Vondráček a zvedli jsme se. Byly to trochu nervy, ale nakonec se to na jaře zuby nehty zachránilo. Loni už to bylo lepší, skončili jsme pátí.“

Kádr v Kunraticích se stabilizoval, vedení však na opětovný postup do přeboru netlačí. „Nepopíráme, že chceme hrát nahoře, ale postup ur-

čitě není prioritou. Alespoň ne v této sezoně. Je to sice klišé, ale jdeme zápas od zápasu. Užíváme si vynikající partu, s klukama pořádáme i mimo-fotbalové akce,“ pochvaluje si. „Loni jsme byli na vodě, sjížděli jsme Vltavu. Chtěli jsme z toho udělat tradici a jezdit každý rok. Jenže jsme nenašli termín, takže letos plánujeme jet na Moravu do nějakého sklípku,“ usmívá se.

A co takhle vyrazit se spoluhráči v rámci „team buildingu“ bivakovat? „To asi ne, kluky z kabiny to neláká, mají ze mě v tomhle ohledu spíš strach. Ale já si myslím, že je to jen na oko a ve skutečnosti by jeli moc rádi. Jen se to stydí říct,“ směje se Honza.

INZERCE

FSG **SVOBODA**
STEINFELD

JAN SVOBODA

Věk: 29

Klub: Slovan Kunratice

Post: záložník, univerzál

V rozhovoru pro Speciál

FOTO MĚSÍCE

OSTŘÍŽÍ ZRAK

POZORNÝ HLASATEL SLEDUJE DĚNÍ V UTKÁNÍ NA ZBRASLAVI. BYŤ JEHO POZICE NENÍ Z NEJLUXUSNĚJŠÍCH, NEUNIKLO MU ABSOLUTNĚ NIC!

AUTOR: PAVEL JIŘÍK ST. FOCENO: BĚHEM PŘEBOROVÉHO UTKÁNÍ ZBRASLAV – MOTORLET B

**ATRAKTIVNÍ
WEB PFS**

Aktuální zpravodajství z fotbalu v hlavním městě a kompletní archiv Speciálu najdete na internetových stránkách

www.fotbalpraha.cz

Léto 2015
se slevou pro malé i velké fotbalisty

Dovolená v pohodě

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

Kupon na slevy z cen zájezdů CK ALEXANDRIA
pro členy a fanoušky Pražského fotbalového svazu:

- 14 % z katalogových cen leteckých zájezdů z nabídky CK Alexandria***
- 9 % z katalogových cen zájezdů s vlastní a autobusovou dopravou***
- 5 % z last minute nabídek CK Alexandria***

Jméno a příjmení objednavatele zájezdu:

Rezervační číslo objednaného zájezdu: Fotbalový klub:

* Více informací získáte a slevu uplatníte v našich pražských pobočkách:

Vodičkova 25, 110 00 Praha 1, a Španělská 2, 120 00 Praha 2

TENTO KUPON LZE VOLNĚ KOPÍROVAT A ŠÍŘIT MEZI ČLENY A PŘÍZNIVCE VAŠEHO KLUBU. NA VYŽÁDÁNÍ JEJ ZÍSKÁTE I VE VÝŠE UVEDENÝCH POBOČKÁCH.

ALEXANDRIA
cestovní kancelář

Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my

 Pražská teplotárenská
Bezpečné teplo vašeho domova